



సంపాదకీయం

“ఇప్పుడైనా మీరు పూర్ణపూదయముతో నా చెంతకు మరలి రండు. ఉపవాసముతో, సంతాపముతో, ఏడ్పులతో నా వద్దకు తిరిగి రండు.” యోవేలు 2:12

తపస్సుకాలం ఆత్మపరీశీలన చేసుకొని, మన జీవన విధానాలను పునఃపరీశీలించుకునే కాలం.

ఎడారిలో పలురకాల శోధనలకు గురైన యేసుకు తన గమ్యమేమిటో స్పష్టంగా తెలుసు. కనుకనే సైతానును ఎదిరించి, శోధనలను జయించ గలిగారు. అలాగే మనం కూడా ఈ తపస్సు కాలంలో శ్రీసభ కల్పిస్తున్న ప్రత్యేకమైన ఆధ్యాత్మిక సదుపాయాలను, ప్రార్థనా వాక్యాలను సద్వినియోగం చేసుకుంటూ పవిత్రాత్మ సహకారంతో మన జీవిత లక్ష్యాలను సవరించుకొని, బ్రతుకుబాటను సరిచేసుకుందాం.

ప్రార్థన ద్వారా, శ్రీసభ ప్రబోధానుసారం ఆచరించే ఉపవాస ప్రార్థనల ద్వారా, సుకృత కార్యాల ద్వారా మనం చేసిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపాన్ని వ్యక్తం చేసే కాలం. దేవుని క్షమను మన ఆత్మల శుద్ధీకరణకు అర్ధించేకాలం. తండ్రి దేవుని సంకల్పాన్ని నెరవేర్చే గడియకోసం యేసుప్రభువు తనను తాను సిద్ధ పరుచుకొన్నట్లు, ప్రభువు మరణ పునరుత్థాలలో పాలుపంచుకొని, దేవుని రాజ్యంలో ప్రవేశించడానికి మనంకూడా త్రికరణశుద్ధిగా సిద్ధపరచుకుందాం.

ఆశీస్సులతో...

Fr. Ukumar...

(ఫా.విజయకుమార్ దామాల)

తపస్సుకాల 2వ ఆదివారము

08-03-2020

ఆది 12:1-4

2తిమోతి 1:8-10

మత్తయి 17:1-9

యేసు ప్రభువు తన శిష్యులందరినీ పిలిచి, వారు అనుసరించవలసిన ఒక ప్రత్యేకమైన జీవన విధానాన్ని ప్రతిపాదించారు. అంతేకాదు తాను ప్రతిపాదిస్తోన్న జీవన విధానాన్ని పాటించాలంటే విధిగా కొంత మూల్యం చెల్లించాల్సి ఉంటుందనీ, పలురకాల బాధలననుభవించవలసి రావచ్చునని, చివరికి ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవడానికి కూడా సిద్ధపడవలసి ఉంటుందని స్పష్టం చేశారు. అలాగే బాధామయమైన ఈ జీవన విధానాన్ని పాటించేవారు, మరణానికి సైతం వెరువకుండా ధైర్యంగా ముందుకు సాగేవారు, అంతిమ గడియలో తన అనంత మహిమా ప్రాభవాలలో పాలుపంచుకోగలుగుతారని కూడ ప్రకటించారు.

మొదటి పఠనం : ఆది 12:1-4

ఈనాటి మొదటి పఠనంలో దేవుడు అబ్రహామును పిలచిన సంఘటన గురించి చదువుతున్నాం.

నిజానికి అందరూ తన మాట వింటారనీ, తన వెంట నడుస్తారనే ఉద్దేశ్యంతోనే దేవుడు మానవులను సృష్టించారు. కానీ దేవుడి చేతుల మీదుగా ఉనికిలోనికి వచ్చేరాగానే మానవులు సైతాను మాటవిని సృష్టికర్తనే ధిక్కరించారు. పాపపు దారుల వెంట పయనిస్తూ పతనమై పోయారు. బైబిలులోని నోవా జలప్రళయ కథనం, బాబెలు గోపురం వృత్తాంతాలు ఇదే సత్యాన్ని వెల్లడిస్తాయి. అయితే ఇది తొలిదశలో దేవుడు అనుసరించిన “దుష్టశిక్షణ” విధానం.

కానీ-మలిదశలో దేవుడు మరో విధానాన్ని అవలంబించినట్లు కనిపిస్తుంది. ఆ విధానమేమిటో మనకు అబ్రహాము చరిత్రను చూస్తే బోధపడుతుంది. ఈ విధానం ప్రకారం మానవులు ఎప్పటిలా పాపాలు చేస్తూ పతనమవుతూ తనకు దూరమైపోతున్నప్పుడు దేవుడు వారిని శిక్షించక, వారిలో మెరుగైన వ్యక్తులను అబ్రహాము వంటి వారిని ఎంచుకొని వారిని ప్రత్యేకంగా పిలుస్తారు; వారు తన పిలుపుకు బదులు పలికే తీరును బట్టి వారిని చేరదీసి సంస్కరిస్తూ వారిని తనబాటలో నడిపిస్తూ ఉంటారు; వారి ద్వారా తనకు ఆ విధేయులుగా జీవించే “నూతన ప్రజలను” సమీకరిస్తారు, వారి ద్వారానే ఈ లోకంలో తన సంకల్పాన్ని నెరవేర్చుకుంటారు.

ఇలా పాపపు లోకాన్ని సంస్కరించడానికి దేవుడు ఎంచుకున్న నూతన

విధానం ప్రకారం ఆయన పేరు పెట్టి పిలిచిన మొట్టమొదటి వ్యక్తి అబ్రహాము. ఈ ఉదంతాన్నే మనమీ మొదటి పఠనంలో చదువుతున్నాం. దేవుడు అబ్రహామును పిలిచి “నీవు నీ దేశమును, నీ చుట్ట పక్కలను, నీ పుట్టినింటిని, (145 యేళ్ల వృద్ధుడైన తండ్రి తెరాను)”, ఇంతకాలము తన బ్రతుకునకు భద్రత కల్పించిన భాగోళిక, సామాజిక పరిస్థితులన్నింటినీ వదలి, “నేను చూపు దేశమునకు వెళ్లుము” అంటారు (12:1). ఇది అబ్రహాముకు ఎదురైన తొలి సవాలు. తనకు తెలిసిన ప్రదేశాన్ని వదలి తనకు తెలియని దేశానికి తరలి వెళ్లడం నిజంగా సవాలే. అయితే తాను వెళ్లబోయే దేశమేదో తనకు తెలియక పోయినా దేవుడికి తెలుసు, కనుక ఆయన మీద గల సంపూర్ణ విశ్వాసంతో అబ్రహాము తానెరుగని అజ్ఞాత ప్రాంతానికి సకుటుంబంగా తరలివెళ్లాడు. ఇలా అబ్రహాము తన గతాన్నీ గతానుబంధాల్నీ వదలి దేవునివెంట కదలి వెళ్లాడు కనుకనే దేవుడు అతడికి ఒక నూతన భవిత్యాన్ని సృష్టించి ఇచ్చారు, అనేక జాతులకు అబ్రహామును మూల పురుషుడుగా తీర్చిదిద్దారు.

ఈ తపస్సాలంలో “అబ్రహాము పిలుపు” వృత్తాంతాన్ని ధ్యానించేటప్పుడు క్రైస్తవ విశ్వాసులమైన మనం ముఖ్యంగా రెండు అంశాలను గుర్తుంచుకోవాలి. **ఒకటి:** అబ్రహాము విశ్వాసంలోని ప్రత్యేకత (గొప్పతనం). దేవుడు ఉన్నాడని నమ్మడం అబ్రహాము విశ్వాసంలోని ప్రత్యేకతకాదు, అందులో ఏ గొప్పతనమూలేదు. దేవుని పిలుపునకు సవినయంగా బదులు పలకడం వలన మాత్రమే అబ్రహాము విశ్వాసం విశిష్టమైనదిగాను ఆదర్శప్రాయమైనదిగాను పరిగణించబడుతోంది. క్రైస్తవులమైన మన విశ్వాసం కూడా ఇలాగే ఉండాలి; క్రీస్తు ప్రభువు ద్వారా మనలను పిలిచే దేవునికి మనం “సవినయంగా బదులు పలకగలగాలి”, దైవాదేశాన్ని త్రికరణ శుద్ధిగా (మనసులోను, మాటల్లోను, చేతల్లోను) పాటించగలగాలి.

రెండవది: మనం చేసిన పాపాలకుగాను దేవుడు మనల్ని శిక్షించదలచుకోవడం లేదు; విశ్వాసం ద్వారా, మనోపరివర్తనం ద్వారా (మారుమనస్సు పొందడం ద్వారా) మనం నవజీవం పొందాలని కోరుకుంటున్నారు, కొత్త జీవితం ఆరంభించుమని పిలుపునిస్తున్నారు. ఇలా మనం మనోపరివర్తనం పొందడానికి, మన బతుకుబాటల్ని దేవుని చిత్తానుసారం దిద్దుకోవడానికి తపస్సాలాన్ని మించిన మంచి తరుణం మరొకటి లేదు!

రెండవ పఠనం : 2 తిమోతి 1:8-10

తిమోతి లిస్త్రాకు చెందిన క్రైస్తవుడు పునీత పౌలు చేతుల మీదుగా బాప్తిస్మం పొందినవాడు. తిమోతికీ, అతడి తల్లి యూనీకేకు, అతడి అవ్వ లోయీకీ ఒకే రోజు ఒకేసారి బప్తిస్మమిచ్చాడు పౌలు. క్రీస్తు శకం 48లో పౌలు మొదటిసారి లిస్త్రా పట్టణం సందర్శించినపుడు ఈ ముగ్గురు జ్ఞానస్నానం పొందారు. అనంతరం

తిమోతి పౌలు అనుచరుడయ్యాడు, సువార్త ప్రచార పర్యటనల్లో పాల్గొన్నాడు, పౌలుతో పాటు అనేక కష్టాలనుభవించాడు, అనేకానేక హింసలకు గురయ్యాడు. చివరికి తిమోతి పునీత పౌలు చేతులమీదుగానే ఎఫేసు క్రైస్తవ సంఘానికి పీఠాధిపతిగా అభిషిక్తుడయ్యాడు.

ఈ రోజు మనం పఠించిన లేఖనభాగంలో పునీత పౌలు తిమోతికి (క్రైస్తవులందరకూ) రెండు విశ్వాస సత్యాలను బోధిస్తున్నాడు:

ఒకటి: మానవ చరిత్రలో మొట్టమొదట యేసుక్రీస్తు ప్రభువే తన పునరుత్థానం ద్వారా నిత్యజీవ భాగ్యాన్ని, మృత్యుంజయత్వాన్ని లోకానికి వెల్లడించారు. అయితే “అనాది కాలము”ననే దేవుడు క్రైస్తవులను ఎన్నుకొని, వారికి నిత్యజీవ భాగ్యాన్ని మృత్యుంజయత్వాన్ని (అమరత్వాన్ని) ప్రసాదించారు. ఇవి వారు చేసిన సత్కార్యాల వల్లనో, వారి యోగ్యత వల్లనో దేవుడొసగిన వరప్రసాదాలుకావు; తన సహజ కారుణ్య గుణము వలననే దేవుడు విశ్వాసులకీ వరాలను ఉచితంగా అనుగ్రహించారు.

రెండవది: ఇలా దేవుడొసగిన నిత్యజీవాన్ని ఉచితంగా పొందిన తిమోతి (క్రైస్తవులు) కష్టనష్టాల కోర్పుతూ సువార్తా ప్రబోధం చేయడానికి ప్రయత్నించాలి; ఇలా ప్రభు సాక్షులుగా క్రైస్తవులు తమ బాధామయ జీవనం ద్వారా చేసే సువార్త ప్రబోధమే ఫలప్రదమవుతుంది, క్రీస్తు ప్రభువు ద్వారా సాటి మానవులందరు నిత్యజీవ భాగ్యాన్ని పొందడానికి దారి చూపుతుంది.

అలాగే తపస్కాలంలో ఉన్న మనం కూడా సువార్తా ప్రబోధం కోసం మనవంతు శ్రమల ననుభవించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలని ఈనాటి రెండవ పఠనం గుర్తుచేస్తుంది, ప్రభువొసగే నిత్యజీవాన్ని అమరత్వాన్ని అందుకోవడానికి మనల్ని సిద్ధపరుస్తుంది.

సువార్త పఠనం : మత్తయి 17:1-9

“యేసు దివ్యరూప ధారణ” ఘట్టాన్ని మన మీనాటి సువార్త పఠనంలో చదువుతున్నాం.

యేసు తన ఆంతరంగిక శిష్యులైన పేతురు, యాకోబు, యోహానుల ఎదుట దివ్యరూపాన్ని ధరించారు. మత్తయి సువార్తలో ఈ సంఘటన యేసు తన మరణ పునరుత్థానాల గురించి వెల్లడించే నేపథ్యంలోను (16:21-23), “మనుష్యకుమారుడు దూతల సమేతముగా మహిమతో” తరలివచ్చే గడియ (రెండవరాక) గురించి చెబుతోన్న సందర్భంలోను (16:28)కనిపిస్తుంది. కనుకనే యేసు దివ్యరూపం ధరించడం కళ్లారా చూచిన శిష్యులు పునరుత్థానం గురించీ, “రెండవ రాక” గురించీ ప్రభువు చెప్పిన మాటలను సులభంగా అర్థం చేసుకోగలిగారు, పునరుత్థానుడైన ప్రభువు ఏ రూపంలో దర్శనమిస్తారో మహిమో పేతుడై మరల రాబోయే ప్రభువు ఎలా ప్రత్యక్షమవుతారో ఊహించుకోగలిగారు.

ఆ విధంగా ప్రభు శిష్యులు (క్రైస్తవులు) దేవుని కుమారుడైన యేసుప్రభు యధార్థ స్వభావమేమిటో అర్థం చేసుకోవడానికి, ఆయన పునరుత్థానాన్ని ఆయన రాజ్య ప్రాభవాన్నీ ఆకళింపు చేసుకోవడానికీ ఈ “దివ్యరూప ధారణ” ఘట్టం సహాయపడింది. అంతేకాదు యేసుప్రభువు మరణాన్ని జయించి పునర్జీవం పొందినపుడు అచంచల విశ్వాసంతో దానిని ఆమోదించడానికి శిష్యులను (క్రైస్తవులను) సిద్ధపరచిన సంఘటన కూడా ఇదే! నిజానికి యేసు పునరుత్థానాన్ని లెక్కలోనికి తీసుకొనకపోతే, ఆయన “దివ్యరూపధారణ” ఘట్టం ఎందుకు జరిగిందో అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. ఈ ఒక్క ఘట్టాన్నే కాదు యేసు ప్రభు జీవితాన్ని ఆయన మాటలను చేతలను ఆయన పునరుత్థానం తరువాతనే శిష్యులు స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోగలిగారు, వాటి అంతరాధాన్ని గ్రహించగలిగారు. అందుకే ప్రభువు తన “దివ్యరూపధారణ” గురించి తన పునరుత్థానం వరకు మాట్లాడవద్దని శిష్యులను ఆదేశించారు (17:9).

యేసు దివ్యరూపధారణ:

ఒక ఉన్నత పర్వతముపై యేసు దివ్యరూపాన్ని ధరించినట్లు సువార్త గ్రంథాలు చెబుతున్నాయి. పవిత్ర గ్రంథంలో ముఖ్యంగా పూర్వనిబంధన గ్రంథంలో పర్వతాలకు ఒక ప్రత్యేక ప్రాధాన్యం ఉంది. దేవుడు మానవులకు సాక్షాత్కరించిన ఘట్టాలన్నీ పర్వతాగ్రాల మీదనే జరిగినట్లు కనిపిస్తుంది. మోషేకు, ఏలీయా ప్రవక్తకు దేవుడు సీనాయి పర్వతం మీదనే సాక్షాత్కరించారు (నిర్గమ 24:12-18; 1 రాజులు 19:8-18). ఇదే సంప్రదాయం ప్రకారం యేసు ప్రభు దైవత్వం కూడా ఆయన “దివ్య రూపధారణం” ద్వారా ఒక ఉన్నత పర్వతం మీదనే ప్రత్యక్షమయ్యింది.

ఇకపోతే ఈ ఘట్టంలో యేసుతో పాటు సాక్షాత్కరించిన మోషే “ధర్మచట్టా”నికి ప్రతినిధిగా నిలిస్తే, ఏలీయా ప్రవక్త “ప్రవక్త” లందరికీ ప్రతినిధిగా కనిపిస్తున్నారు. వీరిద్దరు యేసు ప్రభువుతో పాటు ప్రత్యక్షం కావడం వలన ధర్మ చట్టం ద్వారాగానీ, ప్రవక్తలద్వారాగానీ దేవుడు చేసిన వాగ్దానాలన్నింటినీ నెరవేర్చేవారు యేసు ప్రభువేనన్న సత్యం సూచన ప్రాయంగా వెల్లడవుతుంది.

అలాగే యేసు బాప్తిస్మ ఘట్టంలో “ఈయన నా ప్రియ కుమారుడు” అని ప్రకటించిన తండ్రి భగవానుడు యేసు దివ్యరూపం ధరించిన ఘట్టంలోను తిరిగి అదే ప్రకటన చేశారు. అంతేకాదు “ఈయనను ఆలకింపుడు” అని కూడా ప్రభు శిష్యులను ఆదేశించారు. దేవుడిచ్చిన ఈ ఆదేశం ద్వితీయోపదేశ కాండంలో ‘రానున్న ప్రవక్త’ గురించి మోషే చేసిన ప్రకటనను జ్ఞాపకం చేస్తుంది.

“ప్రభువు మీ ప్రజలనుండియే నా వంటి (మోషే వంటి) ప్రవక్త నొకనిని మీ చెంతకు పంపును. మీరు అతని మాట వినుడు” (ద్వితీయో 18:15).

మోషే పూర్వనిబంధన కాలపు మధ్యవర్తి; అయితే ‘రానున్న ప్రవక్త’ మోషే

వంటివాడేగానీ ఆయన కంటే ఉన్నతుడు, సాక్షాత్తు దైవకుమారుడు. ఆయనే ‘సూతన నిత్యనిబంధన’ కాలపు మధ్యవర్తి. కనుకనే అందరు ఆయన మాటలను ఆలకించి ఆచరించాలని తండ్రి భగవానుడు కోరుతున్నారు, ప్రభు శిష్యులను ప్రత్యేకంగా ఆదేశిస్తున్నారు.

యెషయా గ్రంథంలో “బాధామయ సేవకుడు” దైవాదేశం ప్రకారం శ్రమల ననుభవించినట్లు (యెషయా 53:10-12) తాను కూడా “సిలువ మార్గాన్ని అనుసరించక తప్ప”దని యేసు ప్రభువు స్పష్టంగా ప్రకటిస్తోన్న ఈ నేపథ్యంలో “ఈయనను ఆలకింపుడు” అంటూ దేవుడిచ్చిన ఆదేశం ఆ శిష్యులందరికీ శిరోధార్యమవుతుంది. ఎందుకంటే ప్రభు సందేశాన్ని ఆలకించి ఎన్ని కష్టనష్టాలు ఎదురైనా ఆయనను అనుసరించే వారే కడవరకు ప్రభు సహవాసంలో నిలువగలుగుతారు, గెలువగలుగుతారు.

కనుక ఈ తపస్కాలంలో ప్రభు శిష్యులమైన మనమందరమూ “ప్రభు స్వరాన్ని ఆలకించాలి”, అనుక్షణమూ ప్రభు సహవాసంలో నిలవాలి, ప్రభువు నడచిన సిలువ మార్గంలో మనమూ నడకలు నేర్పాలి; అప్పుడే మనం అంత్యదినాన పునరుత్థానుడైన ప్రభువును కలుసుకోగలుగుతాం, ఆయన మహిమానుగ్రహాలను పొందగలుగుతాం.

ముగింపు:

క్రైస్తవ జీవితం ఒక సవాలు, ఒక బహుమానం! సవాలును సమర్థవంతంగా ఎదుర్కొన్నవారికే సముచితమైన బహుమానం లభిస్తుంది. అలాగే విశ్వాసమే ఆయువుపట్టుగా అనిశ్చితమైన భవితవ్యంవైపు అడుగులు వేస్తూ నిష్ఠగా క్రైస్తవ జీవనం కొనసాగించేవారికి “రూపాంతరం చెందిన జీవితం” (నిత్యనూతన జీవన భాగ్యం) బహుమతిగా సిద్ధిస్తుంది.

“అనాకారి గొంగళిపురుగు నుంచే పంచవన్నెల సీతాకోక చిలుక” రెక్క విప్పుతుంది; అలాగే అనేక సవాళ్లూ సంఘర్షణల మధ్య విశ్వాసంతో కొనసాగే క్రైస్తవ జీవితమే “నిత్యానంద జీవనం”గా రూపాంతరం చెందుతుంది.

కనుక మొక్కవోని విశ్వాస వరం కోసం ప్రార్థన చేద్దాం; నిత్య జీవన భాగ్యం పట్టి విశ్వాసంతో వర్తమాన జీవితంలో ఎదురయ్యే కష్టనష్టాలను సమస్యలను సవాళ్లనన్నింటినీ ఓర్పుతో సహిస్తూ ఆదర్శ క్రైస్తవ జీవనం గడిపే ఆత్మశక్తిని ప్రసాదించుమని ప్రభువును కోరుకుందాం. ప్రత్యేకంగా ఈ తపస్కాలంలో మన జీవితాలను “రూపాంతరం చెందించు”మని తండ్రి దేవుని వేడుకుందాం!

తపస్సుకాల 3వ ఆదివారము

15-03-2020

నిర్గమ 17:3-7

రోమా 5:1-2,5-8

యోహాను 4:5-42

తండ్రి భగవానుడు సదా మన పక్కనే ఉంటారు. “ఆత్మ యందును, సత్యమునందును” మనం చేసే ఆరాధనలను, ఆయన ఆజ్ఞలను పాటిస్తూ మనం చేసే పవిత్ర కార్యాలను ప్రేమతో స్వీకరించడానికి ఆయన సిద్ధంగా ఉంటారు. అలాగే నిత్యజీవ భాగ్యాన్ని ప్రసాదించి మనలను సంతోషులను కావించడానికీ మనకు ముక్తిభాగ్యాన్ని అనుగ్రహించడానికీ తండ్రి దేవుడు అనుక్షణము వేచి ఉంటారు.

అయితే “ఆత్మయందును, సత్యమందును” మనం దేవుని ఆరాధించడానికీ, దేవుడనుగ్రహించే నిత్యజీవాన్ని స్వీకరించడానికీ పవిత్రాత్మ మనకు సహకరిస్తారు. కనుక మనమందరము క్రీస్తు ప్రభువు ద్వారా తండ్రి దేవుడు ప్రసాదించే పవిత్రాత్మను పొందడానికి, పవిత్రాత్మ సాహచర్యంలోను సహకారంతోను పవిత్ర జీవనం గడపడానికీ ఈ “తపస్సాలమే” అనుచైన సమయం.

మొదటి పఠనం: నిర్గమ 17:3-7

ఇస్రాయేలీయులు తరచు దేవుణ్ణి అనుమానిస్తూనే ఉండేవారు. గతంలో దేవుడు తమ కోసం కనీవినీ ఎరుగని అద్భుతక్రియలు చేసినా, దేవుడు పంపిన మహానాయకుడు మోషే తమ మధ్యనే ఉంటూ తమను నడిపిస్తున్నా, చిన్న కష్టం రాగానే వారు చిరుబురులాడేవారు, ఘూటుగా విమర్శించేవారు. ఏ చిన్న సాకు దొరికినా మోషే మీద తిరుగుబాటు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉండేవారు.

ఈనాటి మొదటి పఠనంలో మనకు ఆలాంటి తిరుగుబాటు దృశ్యమే కనిపిస్తుంది. సీనాయి పర్వతానికి చేరుకునే ముందరి మజిలీలో జరిగిన సంఘటన ఇది. “త్రాగుటకు నీళ్ళు దొరకక” పోవడంచేత ఇస్రాయేలీ ప్రజలు మోషేతో జగడానికి దిగారు. దేవుడు తమకు చేసిన ఉపకారాలన్నీంటినీ ఉపేక్షిస్తూ ఆయన ఔదార్యాన్ని అద్భుతశక్తులనే అనుమానించడానికి తెగబడ్డారు. తమకు తాగునీటిని ప్రసాదించుమని వినయంగా విస్వాసంతో దేవునికి విన్నవించే బదులు, వారు తమ అవసరం తీర్చుమని మోషేను కోరారు, ఆయనతో వాదులాడారు.

అలాగే మోషే కూడా ఇక్కడ అతి సామాన్య మానవుడిలా ప్రవర్తించారు.

తనతో జగడమాడ వచ్చిన ప్రజలను చూచి మోషే భయపడ్డాడు, తనను వాళ్ళు రాళ్ళతో కొట్టి చంపుతారేమోనని ప్రాణభీతితో కంపించిపోయాడు, దైవభక్తిని తానూ శంకించాడు. ఆ కోపావేశంలోనే “నీ ప్రజలు” అనడానికి బదులు “ఈ ప్రజలు” అంటూ ఈసడింపుగా మాట్లాడాడు (నిర్గమ 10:3-4, కీర్తన 05,106) ఎర్రసముద్రాన్ని చీల్చే తరుణంలో మోషే ప్రదర్శించిన ప్రగాఢ విశ్వాసం (నిర్గమ 14:10-14) ఈ సంక్షోభ సమయంలో సన్నగిల్లిపోయింది.

ఇలా మోషేతో సహా ఇస్రాయేలీయులందరూ తనను అనుమానించి అవమానించినా కరుణామయుడైన దేవుడు కన్నెర్రజేయలేదు. వారిని కనికరించి వారి కోసం మరో అద్భుతం చేశారు. శిలనుంచి జలధారలు సృష్టించి వారి దాహం తీర్చారు. తన మీద మోషేకూ ఇస్రాయేలీ ప్రజలకూ ఉన్న అనుమానాలను తొలగించడానికా అన్నట్లు “నీవు చూచుచుండగానే నేను హోరేబు కొండ రాతిమీద నిలబడెదను” అంటూ గుర్తులు చెప్పారు. దేవుడు తమతో ఉన్నారా లేరా అని సంశయించేవాళ్ళు సందేశాలన్నింటినీ తొలగించడానికి “చూడండి, నేను మీ ఎదుటే నిలబడి ఉన్నాను.” అంటూ ప్రభువు తన విశ్వసనీయతను తానే రుజువు చేసుకోవలసి వచ్చింది. దీనినిబట్టి ఇస్రాయేలీ ప్రజలు దేవుని ఎంతగా శంకించి ఉంటారో ఎంతగా పరీక్షించి వేధించి ఉంటారో ఊహించుకోవచ్చును.

ఇలా ఇస్రాయేలీయులు దేవుని పరీక్షించిన ప్రదేశం కనుక దానిని “మస్సా (పరీక్షించుట)” అనీ, అవిశ్వాసులైన ప్రజలు జగడములాడిన ప్రాంతం గనుక దానిని “మెరీబా, అనీ పిలుస్తున్నారు.

ఈనాటి పరనం ద్వారా మనం దేవుడు ఎంత నమ్మకపాత్రుడో ఎంతటి కరుణామయుడో గ్రహించగలుగుతాం. మనమెంతటి అవిశ్వాసులమైనా ఆయన సదా విశ్వనీయుడుగానే ఉంటారనీ, మనలను రక్షించాలన్న సత్సంకల్పానికి ఎల్లవేళలా కట్టబడి ఉంటారనీ తెలుసుకోగలుగుతాం. అంతేకాదు తానే స్వయంగా తన “పవిత్రాత్మను” “జీవజలంగా” ప్రసాదించి మన ఆత్మల దాహాన్ని తీర్చడానికి సిద్ధంగా ఉంటారన్న సత్యాన్ని కూడా మన మీనాటి మొదటి పరనం ద్వారా అకళింపు చేసుకోగలుగతాం.

రెండవ పరనం: రోమీ 5:1-2,5-8

ఈనాటి రెండవ పరనంలో పౌలు రెండు విషయాలు స్పష్టం చేస్తున్నాడు. ఒకటి: మనలో ఉన్న పవిత్రాత్మ మన మీద దేవునికున్న ప్రేమకు సాక్ష్యమని చెబుతున్నాడు పౌలు. పవిత్రాత్మ ద్వారా వ్యక్తమయ్యే దేవుని ప్రేమే మన ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి

అలంబనమవుతుంది, మన ఆత్మలను పోషిస్తూ మన అంతరంగాలలో జీవచేతనను నిలుపుతుంది. ఇలా దేవుని ప్రేమ జలధారలతో నవనవలాడే ఆధ్యాత్మిక జీవితమే “దైవానుగ్రహాన్ని పొందిన జీవిత” మనిపించుకుంటుంది.

దేవుని ప్రేమ అన్నింటినీ సహిస్తుంది. అందరినీ క్షమిస్తుంది. దేవుని ప్రేమను చవిచూచిన జీవితాలలో శాంతి సమాధానాలు విరబూస్తాయి. దేవుని ప్రేమ నిరాశ నిస్పృహలను తొలగిస్తుంది, మహిమాయుత భవితవ్యం పట్ల మనలో ఆశలు పెంచుతుంది, నిత్యాందభాగ్యాన్ని పొందేవరకు ఆశాభావంతో మనలను ముందుకు నడిపిస్తుంది.

రెండవది: దేవుని ప్రేమ ఎంత ఉన్నతమైనదో అంత ఉదాత్తమైదని కూడా పౌలు వివరిస్తున్నాడు. మానవులపట్ల తనకుగల అపారమైన ప్రేమవల్లనే దేవుడు తన కుమారుని సిలువమరణానికి సమ్మతించారు. తన మిత్రుల కోసమేకాదు తన శత్రువుల రక్షణ కోసం కూడా తన కుమారుని ప్రాణాలను ధారవోశారు. తన ప్రేమకు సంకేతమైన పవిత్రాత్మ మానవులందరికీ అనుగ్రహించాలన్నది దేవుని సంకల్పం. జ్ఞానస్నానం ద్వారా మనం పాపవిముక్తులం కావడానికి కారణమైన దేవుని ప్రేమ దేవుడు మనకు నిర్దేశించిన మహిమాయుత గమ్యానికి చేరుకొనే వరకు మనల్ని వీడిపోదు, అనుక్షణం మనకు తోడుగానే నిలుస్తుంది.

ఇక్కడ పునీత పౌలు దేవుని ప్రేమను వేనోళ్ళ పొగడుతున్నాడు. ఎందుకంటే దేవుని ప్రేమ తన జీవితంలో చేసిన మహత్కార్యాలు ఎలాంటివో తెచ్చిన సమూలమైన మార్పులు ఎలాంటివో పౌలుకు తెలుసు. నిజానికి దేవుని ప్రేమను స్వానుభవంతో చవిచూచాకనే “శత్రువైన” పౌలు “అపోస్తలు” పౌలుగా మారాడు. ఇది విడ్డూరంగా అనిపించినా ఒకప్పుడు ప్రభు జనంపై కత్తిగట్టిన శత్రువు, ప్రభువుకు దాసానుదాసుడైన అపోస్తలుగా మారడం చారిత్రక సత్యం. పౌలు పరివర్తనకు మూలం దేవుని ప్రేమశక్తి.

ఈ తపస్కాలంలో ప్రేమగురించి పౌలు చేస్తోన్న సత్యోపదేశాన్ని ధ్యానపూర్వకంగా పఠిస్తోన్న మనం దేవుని ప్రేమాన్నత్యాన్ని తెలుసుకోవాలి. దేవుని ప్రేమను మనలో నిలుపుకోవాలి. దేవుడు చూపే ప్రేమ మార్గంలో నడుస్తూ, దేవుడు మనకు అందించబోయే మహిమాయుత జీవనభాగ్యం వైపు ఆశాభావంతో సాగిపోవాలి.

సువార్తా పఠనం: యోహాను 4:5-42

యేసుప్రభువు సమరీయ స్త్రీతో జరిపిన సంభాషణ గురించి మనం ఈనాటి సువార్తా పఠనంలో చదువుతున్నాం.

యేసు సమరీయ స్త్రీ ఇద్దరి మధ్య జరిగిన సుదీర్ఘ సంభాషణలో చిన్న చిన్న ఉపసంవాదాలు, సత్యావిష్కరణలు అనేకం ఉన్నాయి. సమరీయ స్త్రీ అడుగుతూ పోయిన అనేక ప్రశ్నలకు జవాబులిచ్చే క్రమంలో యేసుప్రభువు తన గురించి తానే అనేక సత్యాలను వెల్లడించారు. నిగూఢమైన సత్యాలకు అరుదైన సవివరమైన భాష్యాలు కూడా చెప్పారు.

ఒకటి: “దాహంగా ఉంది, నీళ్ళివ్వు” అని యేసుప్రభువు అడగడంతో ఆరంభమైన తొలి సంభాషణ చివరికి “జీవజలమిచ్చువాడు” తానేనని ప్రభువు వెల్లడించడంతో ముగుస్తుంది. “జీవజలము” అంటే పూర్వనిబంధనంలో దేవునిపట్ల విశ్వాసాన్ని పెంపొందించే సత్యావిష్కరణం అనే అర్థం ఒకటి ఉంది. (యిర్మీయా 2:13 జెకర్యా 14:8; యెహెజ్కే 47:9; సామెతలు 13:14) అలాగే “జీవజలము” అంటే “పవిత్రాత్మ” అనే మరో అర్థం కూడా ఉంది. ప్రస్తుతం “పవిత్రాత్మ అనే ఈ రెండవ అర్థంలోనే యేసుప్రభువు “జీవజలం” అనే మాటను వాడినట్లు కనిపిస్తుంది. ఇలా “పవిత్రాత్మను ప్రసాదిస్తానని” ఆనాడు సమరీయ స్త్రీకి చేసిన వాగ్దానాన్ని యేసుప్రభువు “పెంతెకోస్తు పండుగ” నాడు తన అపోస్తలులకు తన అనుయాయులందరికీ పవిత్రాత్మను ప్రసాదించడం ద్వారా సంపూర్ణంగా నెరవేర్చారు. (యోహాను 7:37-39)

రెండవది: సమరీయ స్త్రీ వ్యక్తిగత జీవితానికి సంబంధించి సాగిన ఉప సంభాషణలో యేసు ప్రభువు ఆమె వైవాహిక సంబంధాలకు చెందిన నిగూఢ రహస్యాలను వెల్లడిస్తారు. తనకు తప్ప పరులెరుగని ఆంతరంగిక విషయాలను పొల్లుపోకుండా వెల్లడించిన వ్యక్తి తప్పనిసరిగా “ప్రవక్త” అయ్యుంటాడని నిర్దారణకు వస్తుంది సమరీయ స్త్రీ.

మూడవది: అలా యేసును ప్రవక్తగా భావించినా సమరీయ స్త్రీ ఎన్నాళ్ళుగానో తనను వేధిస్తోన్న ధర్మసందేహానికి సరైన జవాబు కోరుతుంది. “దేవుని ఆరాధించవలసింది కొండమీదా లేక యెరూషలేములోనా?” ఈ ప్రశ్నకు జవాబుగానే యేసుప్రభువు “ఆత్మయందును, సత్యమందును తండ్రిని ఆరాధించు సమయము” రాబోతున్నదనే మరో వేదాంత సత్యాన్ని వెల్లడించారు.

ఇంతకూ “ఆత్మయందును, సత్యమందును దేవుని ఆరాధించడమూ” అంటే ఏమిటి? “దేవుని ఆజ్ఞలకు దేవుని సంకల్పానికి హృదయపూర్వకంగా విధేయులవుతూ తండ్రి దేవుని ఆరాధించడం” అని అర్థం. ఈ ప్రకటన చేయడం ద్వారా ప్రభువు భవిష్యత్తులో తన శిష్యులు అనుయాయులందరూ ఈ విధగానే దైవారాధనలు సలుపబోతున్నారని ఇక్కడ చెప్పకనే చెబుతున్నారు.

నాల్గవది: సమరీయ స్త్రీ తన మాటల్లో మెస్సయ్యా ప్రస్తావన తెస్తూ “బహుశా రాబోయే మెస్సయ్యా ప్రభువయినా మేము దేవుని ఎక్కడ ఆరాధించాలో చెబుతారేమో” అంటూ తన సందేశాన్ని వ్యక్తం చేసినపుడు ప్రభువు “నేను మెస్సయ్యా” నని ప్రకటించక తప్పలేదు. సమరీయ స్త్రీ యేసు ప్రభువును మనసారా విశ్వసించడానికి ఈ ప్రకటనే ఆధారమయ్యింది.

ఇలా ఈ ఉప సంవాదాలు యేసుప్రభువును గురించి సమరీయ స్త్రీకి, సమరీయ స్త్రీ గురించి యేసుప్రభువుకూ నిజానిజాలు వెల్లడిచేశాయి. ఈ ఉప సంవాదాల వలన యేసు ఎవరో సమరీయ స్త్రీ తెలుసుకోగలిగితే, సమరీయ స్త్రీ అంతరాంతరాల్లో దాగి ఉన్న సత్యశోధనాభిలాష ప్రభువుకు సుబోధక మయ్యింది. “జీవజలమునీయు” మని ఆమె ప్రభువును కోరడం గతంలో తన పాపాలను తనలోని లోపాలను ఆమె సవినయంగా ప్రభువు ముందు అంగీకరించడం, నిజమైన దైవారాధన స్థలమేదో తెలుసుకోవాలని తపించడం స్త్రీ వ్యక్తిగతంలోని మేలిగుణాలను వెల్లడిస్తున్నాయి. ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో ఆమెకుగల ఆసక్తిని, సత్యాషన్వేణా తత్వాన్నీ తెలియజేస్తున్నాయి.

“సమరీయ స్త్రీ” వృత్తాంతం ప్రభు వ్యక్తిత్వంలోని మరో విశిష్టగుణాన్ని కూడా మనకు తెలియజేస్తుంది. సమరీయస్త్రీ వంటి సత్యాన్వేషులు ఎక్కడ ఉన్నా, చివరికి పాపపు కూపంలో ఉన్నా, వారిని వెదకుకుంటూ వెళ్ళడం, వారి అత్యులను రక్షించడం యేసు ప్రభువులోని దివ్యగుణం ఆలాంటి వారిని రక్షించే ప్రయత్నంలో ఆయన సామాజిక నిర్బంధాలను ఆచార సంప్రదాయాలను సైతం ఉల్లంఘించడానికి వెనుకాడరని కూడా ఈ వృత్తాంతం వల్ల వెల్లడవుతుంది.

అంతేకాదు సమరీయ స్త్రీ తనకు తారసపడటం తన తండ్రి దేవుని సంకల్పమని ప్రభువుకు తెలుసు. ఆమె అత్యోధ్ధరణకు తోడ్పడడం ద్వారా ప్రభువు తన తండ్రి సంకల్పాన్నే నెరవేర్చారు, సంతృప్తి చెందారు. అందుకే తన శిష్యులొచ్చి భోజనం ప్రస్తావ తెచ్చినపుడు తన ఆకలి దాహం తీరినట్లే మాట్లాడారు. (4:32-34)

అలాగే యేసుప్రభువు అనుగ్రమించిన “సత్యావిష్కరణమనే” జీవజలంతో సమరీయస్త్రీ తన అత్యుదాహం తీర్చుకుంది. దానితో ఆమె మామూలు నీటికోసం తాపత్రయ పడడం మానుకుంది. అంతేకాదు తాను అందుకున్న జీవజలాన్ని పడుగురితో పంచుకోవడానికి తక్షణమే ప్రజల మధ్యకు తరలి వెళ్ళింది.

“ఆమె తన కడవను అక్కడే వదిలిపెట్టి పట్టణములోనికి వెళ్ళింది...” (4:28)

ఈ తపస్కాలంలో అర్ధవంతమైన ఈ పఠనాన్ని మనకిస్తోన్న శ్రీసభ క్రైస్తవ విశ్వాసులమైన మనందరిలోనూ ఇలాంటి పరివర్తనమే జరగాలని కోరుతుంది. అంటే యేసుప్రభునందే మన జీవితానికొక పరమార్థం లభిస్తుందనీ, సత్యం కోసం ముక్తిభాగ్యం కోసం మనం చేస్తోన్న అన్వేషణ ఫలిస్తుందనీ, దేవుడు మనకు చేసిన వాగ్దానాలన్నీ యేసు ప్రభువులోనే నెరవేరాయనీ గ్రహించాలి. మరోమాటలో చెప్పాలంటే సమరీయ స్త్రీ మాదిరి మనమూ యేసు ప్రభువును మన రక్షకుడుగా అంగీకరించాలి, ఆయన ప్రసాదించే “జీవజలాన్ని” స్వీకరించి జీవమార్గంలో సత్యమార్గంలో ముక్తిమార్గంలో మన శేషజీవితాన్ని గడపడానికి సిద్ధపడాలి.

ముగింపు:

ప్రతి మనిషికి ఎన్నో కలలుంటాయి, ఎన్నెన్నో ఆశయాలు ఉంటాయి. ఆ కలలను నెరవేర్చుకోవడానికి, ఆ ఆశయాలను సాధించడానికే అతడు/ఆమె జీవితాంతమూ ఇంటా బయటా ఘర్షణ పడుతూ ఉంటారు. నెరవేరని కలలు ఆకలిగా దహిస్తే, నెరవేరగా మిగిలిన ఆశయాలు దాహమై తపింపజేస్తాయి. అయితే ఈ కలలూ కోరికలు, ఈ ఆకలీ దాహాలు ఇహలోకానికి చెందినవా? పఠలోకానికి చెందినవా? శారీరకమైనవా? ఆత్మసంబంధమైనవా? అన్నచోట అసలు తేడా కనిపిస్తుంది.

మరి మన కలలు మన ఆశయాలు, మన ఆకలీ దప్పికలు ఏ కోవకు చెందుతాయో ముఖ్యంగా ఈ తపస్కాలంలో ఆత్మ పరిశీలనం చేసుకోవాలి. మనం ఏం కోరుకుంటున్నాం? లౌకికమైనవి శారీరకమైనవి అశాశ్వతమైనవీ కోరుకుంటున్నామా? లేక పఠలోక సంబంధమైనవీ ఆత్మసంబంధమైనవీ శాశ్వతమైనవి కోరుకుంటున్నామా? సమరీయ స్త్రీ మాదిరి శరీరాన్ని కాపాడే బావి నీటిని కోరుకుంటున్నామా? లేక ఆత్మను కాపాడడానికి ప్రభువిచ్చే జీవజలానికై తపిస్తున్నామా?

తపస్సుకాల 4వ ఆదివారము

22-03-2020

1 సమూ 16:1,6-7,10-13 ఎఫెసి 5:8-14 యోహాను 9:1, 6-9,13-17,34-38

క్రీస్తు శిష్యులుగా జీవించడము అంటే జీవితంలోని ప్రతి విషయాన్ని క్రీస్తు కాంతిలో, క్రీస్తు దృక్పథంతో చూడగలగడం. ఇందుకు ప్రభువే మనకు సహాయం చేస్తారు, మన జీవితంలోని వెలుగునీడలను సమభావనతో అవగాహనం చేసుకొనే “స్థితిప్రజ్ఞ”త్వాన్ని దయచేస్తారు. క్రీస్తు ప్రభువు తనను తాను మనకు వెల్లడించుకొనే కొద్దీ మన జీవితంపట్ల మనకు సదవగాహన ఏర్పడుతుంది. ప్రభువుతో మన సాన్నిహిత్యం పెరిగే కొద్దీ తండ్రి దేవునికి అయిష్టమైన లోటుపాటులు ఏవైనా మనలో ఉంటే వాటిని సకాలంలో గుర్తించగలుగుతాం, సరిదిద్దుకోగలుగుతాం.

మనం ఇలా ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవడానికి, ఆత్మ సంస్కరణకు పూనుకోవడానికి, తండ్రి దేవుడు కోరుకుంటున్నట్లు మనలోని ప్రతి ఒక్కరూ మనోపరివర్తనం సాధించడానికి ఈ తపస్కాలము, తపోజీవనము మనకు ఎంతగానో తోడ్పడతాయి.

మొదటి పఠనం : 1 సమూవేలు 16:1-7, 10-13

రాజులు ఎవరైనా రాజులే అనుకోవడానికి వీలేదు. ముఖ్యంగా ఇస్రాయేలీ రాజులకు ఇతర రాజ్యాలనేలే రాజులకు స్పష్టమైన తేడా ఒకటి ఉంది. అదేమిటంటే ఇస్రాయేలీయులకు అసలైన రాజు యావే దేవుడు రాజిక్కుడేవలం దేవుడి ప్రతিনিధి మాత్రమే; దైవప్రతিনিధిగా అతడు దైవచట్టాలను అమలు చేయాలే తప్ప కొత్త కొత్త చట్టాలు, స్వంత చట్టాలు చేయరాదు. గనుకనే ఇస్రాయేలీ ప్రజలను పాలించే రాజుకు శారీరక సౌష్ఠవంతో పాటు ఆధ్యాత్మిక పరిణతి కూడా ఉండాలి.

ఇస్రాయేలీయుల తొలిరాజు సౌలు ఆధ్యాత్మికంగా దుర్బలుడయ్యాడు; దైవవిధేయుడుగా రాజ్యపాలన చేయవలసినవాడు దారి తప్పాడు; కనుకనే దేవుడు సౌలును త్రోసిపుచ్చి దావీదును ఇస్రాయేలీయుల ఏలకగా ఎంపిక చేశారు (క్రీ. పూ. 1000-960).

ఈనాటి మొదటి పఠనంలో దావీదును రాజుగా అభిషేకించే ఘట్టాన్ని చదువుతున్నాం. దైవాదేశం ప్రకారం సమూవేలు ప్రవక్త ఈషాయి ఇంటికి వెళ్లి అతడి కడపటి కొడుకు దావీదును ఇస్రాయేలీ రాజుగా ప్రకటిస్తూ అతణ్ణి అభిషేకించాడు.

అయితే దావీదును ఎంపికచేసేముందు సమూవేలు ప్రవక్తకూ దేవుడికీ మధ్య చిత్రమైన సంవాదం జరుగుతుంది. ప్రవక్త సమూవేలు మొదట ఈషాయి పెద్దకొడుకు

ఎలియాబును చూచి ముగ్ధుడవుతాడు. ఆతడి కండపుష్టిని, నిండైన విగ్రహాన్ని చూచి 'దేవుడెన్నుకున్నవాడు ఇతడే'నను కుంటాడు. కానీ దేవుడు ఎలియాబును తిరస్కరిస్తారు; 'రూపాన్ని చూచి మోసపోకు, హృదయాన్ని చూడు'మని చెబుతారు. అలాగే సమూవేలు ప్రవక్త ఈషాయి కుమారుల్లోని మిగతా ఆరుగుర్నీ పిలిపించి చూస్తాడు. సమూవేలు చూపులకు అందరూ అందగాళ్లుగానూ రాచరీవి గల వాళ్లుగానే కనిపిస్తారు; గానీ దేవుడి చూపులకు మాత్రం వీరు సాధారణ పౌరుల్లా అగుపిస్తారు. ఇక మిగిలింది ఈషాయి కడగొట్టు కుమారుడు గొర్రెల కాపరి దావీదు మాత్రమే. దేవుడు చెప్పారు కనక తప్పదన్నట్టు "సరే ఆ కుర్రాణ్ణి పిలిపించు చూద్దాం" అంటాడు సమూవేలు. "గొర్రెలు కాచుకొనే కుర్రాడు ఎలాగూ గొప్ప వాడై ఉండడు, కనుక ఇతణ్ణి కూడా దేవుడు తప్పకుండా తిరస్కరిస్తా"రని లోలోన అనుకున్నాడు సమూవేలు. కళ్లారా దావీదును చూచాక కూడా ఒక నిర్ణయానికి రాలేక పోయాడు; "ఇతడే ఇస్రాయేలీయులకు కాబోయే రాజు, వెళ్లి అభిషేకించు"మని దేవుడు ఆదేశించాకనే సమూవేలు దావీదును అభిషేకించి 'కాబోయే రాజువు నీవే'నని, ప్రకటించాడు.

నిజానికి ఇస్రాయేలీ రాజులకు ఉండవలసిన శారీరక ఆధ్యాత్మిక యోగ్యతలన్నీ దావీదుకున్నాయి. అయితే దార్శనిక శక్తిగల సమూవేలు ప్రవక్త కూడా చూడలేని దావీదు గుణవిశేషాలను దేవుడు చూడగలిగారు; దేవుడి దృష్టితో చూడగలిగినపుడు మాత్రమే సమూవేలు సత్యాన్ని గుర్తించగలిగాడు.

ఈ తపస్కాలంలో మనం కూడా "దేవుని దృష్టి"తో చూడడం నేర్చుకోవాలి; దేవుని దృష్టిలో మనం ఎలా ఉండాలో యేసుప్రభువును చూచి తెలుసుకొని మనమూ ఆలాంటి వ్యక్తులుగా మారాలి. ఇదే ఈ తపస్కాలం మన ముందుంచే పెద్ద సవాల.

రెండవ పఠనం: ఎఫెసీ 5:8-14

ఎఫేసు పట్టణం ఆసియా మైనరు (టర్కీ)లో ఉన్న ఒక వాణిజ్య కేంద్రం, రేవు పట్టణం. పునీత పౌలు ఈ పట్టణంలో రెండు, మూడేళ్లు ఉండి సువార్త ప్రబోధం కొనసాగించినట్లు తెలుస్తోంది (క్రీ.శ 55-57). అప్పటికీ 16 సంవత్సరాలుగా సువార్తా ప్రచార రంగంలో అవిశ్రాంతంగా కృషిచేసి వేలాది మందిని ప్రభుమార్గానికి మళ్లించి అనేక క్రైస్తవ సంఘాలను స్థాపించిన అనుభవంతో ఈ లేఖను రాస్తున్నాడు పునీత పౌలు. "మనో పరివర్తనం చెందడమూ అంటే ఒకవ్యక్తి పునరుత్థానుడైన క్రీస్తు (అఖండ జ్యోతి) దివ్య ప్రకాశంలోనికి అడుగిడడమే"నని స్వానుభవంతో ప్రకటిస్తున్నాడాయన.

జ్ఞానస్నానం స్వీకరించక ముందు ప్రజలు దేవునికి దూరంగా ఉండేవారు, చీకటిలో తచ్చాడుతూ బతికేవారు, అనేకానేక తప్పులు చేస్తూ చిక్కుల్లో పడేవారు, దారితప్పేవారు. అలాంటివారు జ్ఞానస్నానం స్వీకరించాక (మనోపరివర్తనం చెందాక) క్రీస్తు ప్రభువనుగ్రహించే పవిత్రతా వరాన్ని (పవిత్రాత్మశక్తిని) పొంది శుద్ధులయ్యేవారు. ఆత్మ వరప్రభావంతో వారు దేవునికి సంపూర్ణంగా విధేయులై ఆయనకు ఆమోదయోగ్యమైన పనులనే (నీతి కార్యాలను, పవిత్రమైన పనులకు) చేయవారంభించేవారు, దేవుని

సంకల్పానికి వ్యతిరేకమైన వసులను (చీకటి తప్పులను, పాప కార్యాలను) తిరస్కరించేవారు. మరోమాటలో చెప్పాలంటే వారు చీకటి దారులను వదలి ప్రభువు చూపిన వెలుగుబాటలో ప్రవేశించేవారు. అంటే పునరుత్థానుడైన క్రీస్తు ప్రభువే మహజ్యోతిగా వారిని కాంతిపథంలో నడిపిస్తారు; ఏవి పవిత్రకార్యాలలో, ఏవి అపవిత్ర కార్యాలలో తెలుసుకొని, పవిత్ర కార్యాలనే చేసేందుకు దోహదం చేస్తారు; అప్పుడు వారు గతంలో తాము చేసిన పాపకార్యాలను (అంధకార క్రియలను) పూర్తిగా ద్వేషిస్తారు, పవిత్రజీవనం గడపడానికి చిత్తశుద్ధితో కృషిచేస్తారు.

మరి మనం ఏ దశలో ఉన్నాం? జ్ఞానస్నానం పొందిన క్రైస్తవులుగా మనం “చీకటికీ, చీకటి తప్పులకూ” దూరంగా ఉంటున్నామా? లేక ఇంకా చీకటి చెరలోను, పాపపు కూపంలోనూ చిక్కుబడి ఉన్నామా? ఆత్మపరిశీలనం చేసుకోవడానికి మనో పరివర్తనం చెందడానికీ ప్రభువు చూపుతోన్న వెలుగుమార్గంలో తిరిగి ప్రవేశించడానికీ శ్రీసభ మనకు కల్పిస్తోన్న మరో సువర్ణావకాశం ఈ “తపస్సాలం”.

సువార్త పఠనం: యోహాను 9:1-41

ఈనాటి సువార్త పఠనంలో యేసు ఒక “పుట్టు గుడ్డివానికి దృష్టిదానం” చేసిన అద్భుత వృత్తాంతాన్ని చదువుతున్నాం. ఈ కథనంలో భాగంగా జరిగిన సంవాదాల్లో వేదాంతపరమైన నిగూఢ సత్యాలు అనేకం చర్చకు వస్తాయి.

మొదటిది: ఒక వ్యక్తి తన వ్యక్తిగత పాపాల వల్లనే వ్యాధులకు (గుడ్డితనానికి) గురవుతాడా?! (9:3) అనే ప్రశ్న అవును. వ్యాధి బాధలకు కారణం పాపమే. కానీ మానవులు చేసే పాపాలకుగానీ వారసుభవించే వ్యాధి బాధలకుగానీ అసలైన కారణం మరొకటి ఉంది. అదేమిటంటే దేవునికి దూరం కావడం, దేవునితో సంబంధం లేకుండా బతకడం. ఇలా దేవునితో ఎలాంటి సంబంధ బాంధవ్యాలు లేనివాళ్లే పాపాలకు వాడిగడతారు, వ్యాధి బాధలకు గురవుతారు. ఈ నేపథ్యంలోనే యేసుప్రభువు పుట్టు గుడ్డివానికి చూపునిచ్చి స్వస్థ పరుస్తున్నారు; అంటే పాపాలను పరిహారించే శక్తి, వ్యాధిబాధలను నివారించే శక్తి తనకున్నాయని ప్రభువు నిరూపిస్తున్నారు (మార్కు 2:1-12); అలా పాపం నుంచి, వ్యాధి బాధలనుంచీ మానవులను విముక్తులను కావించడం ద్వారా వారికీ దేవునికీ మధ్యగల అనుబంధాన్ని పునరుద్ధరిస్తున్నారు. లోకరక్షణార్థం అవతరించిన ప్రభువు పాపానికి వ్యాధి బాధలకు మధ్యగల సంబంధాలను త్రొచివేయడమే కాకుండా ఆ జంట అనర్థాల నుంచి మానవజాతిని విముక్తం చేయగలుగుతున్నారు (ఈనాటికీ శ్రీసభ ద్వారా అదేపనిని కొనసాగిస్తున్నారు). చూపు పొందిన పుట్టి గుడ్డివాడు యేసు ప్రభువు ద్వారా దేవుడు కొనసాగిస్తోన్న “మానవరక్షణ” కార్యాన్ని లోకానికి వెల్లడించే సాధనమయ్యాడు, సాక్షిగా మారాడు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే యేసు ప్రభువులోని “రక్షణశక్తి”ని వ్యక్తం చేయడానికే అతడు గుడ్డితనంతో

పుట్టాడనుకోవాలి. ఇదే మాటను ప్రభువూ అనడం గమనించాలి: “దేవుని మహిమ వీనియందు బయలు పడుటకై వీడు గ్రుడ్డివాడుగా పుట్టెను” (9:3).

రెండవది: “మట్టి” అనే మాట ఈ పఠనంలో నాలుగు సార్లు ప్రస్తావనకు వస్తుంది. “మట్టి” అనగానే దేవుడు “మట్టి”తో మానవుణ్ణి చేసిన “సృష్టి” కథనం గుర్తుకొస్తుంది. ఆనాడు ఆదామును దేవుడు మట్టితో సృష్టిస్తే (ఆదికాండం). ఈనాడు లోకరక్షకుడైన యేసు ప్రభువు “మట్టి” సాయంతో సాటిమనిషిని పాపబంధాల నుంచీ అంకవైకల్యం నుంచి విముక్తుణ్ణి చేస్తూ “నూతన సృష్టి” కావిస్తున్నారు. యేసు ప్రభువు ఆరంభించిన ఈ నూతన సృష్టి ప్రక్రియ “పెంటెకోస్తు”నాడు పవిత్రాత్మ ఆగమనంతో విశ్వవ్యాప్తమయింది, శ్రీసభ ద్వారా నేటికీ నిరంతరాయంగా కొనసాగుతూనే ఉంది.

మూడవది: యేసు చేసిన ఈ అద్భుతం (సంజ్ఞ/గుర్తు). “అసలీ యేసు ఎవరు?” అనే కీలకమైన ప్రశ్నకు తెరతీస్తుంది. ఈ ప్రశ్న గురించి నాలుగు సందర్భాల్లో అనేక రకాల వాదోపవాదాలు జరుగుతాయి.

మొదట చూపువచ్చిన గుడ్డివానిని గుర్తుపట్టిన ఇరుగుపొరుగు వారు సంభ్రమాశ్చర్యాలతో “ఇదెలా జరిగింది?”, “ఇంతటి అద్భుతం చేసిన ఆ యేసు ఎవరు? ఎక్కడున్నాడు?” అంటూ తొలిసారి ఆరా తీస్తారు (9:8-12). కానీ ఫలితముండదు. చూపు పొందిన వాడు కూడా యేసు ఎవరో తెలియదని చెబుతాడు. రెండవ ‘విచారణ’ ఫరీసయుల సమక్షంలో జరుగుతుంది (9:13-17): ఈ విచారణలో కొందరు ఫరీసయులు యేసును పాపిగా చిత్రించే ప్రయత్నం చేస్తారు, కానీ వాళ్లలోనే కొందరు వారితో విభేదిస్తారు; ఇంత గొప్ప అద్భుతం చేయగలిగినవాడు పాపి ఎలా అవుతాడని వాళ్ల వాదన. దృష్టిని పొందినవాడు “ఆయన ఒక ప్రవక్త” అని ప్రకటిస్తాడు. మూడవ ‘విచారణ’లో ఫరీసయులు దృష్టిదానం పొందిన వ్యక్తి తల్లిదండ్రుల్ని ప్రశ్నిస్తారు (9:24-34). అతడు నిజంగా పుట్టుగుడ్డివాడు అవునో కాదో తెలుసుకోవడానికే ఈ విచారణ.

నాల్గవ విచారణలో దృష్టిని పొందిన వ్యక్తితో ఫరీసయులు మరోమారు వాదనకు దిగారు; యేసు దేవుడు పంపగా వచ్చిన మెస్సయ్యా ప్రభువని అంగీకరించడానికి ఫరీసయులు నిరాకరించారు, యేసును “పాపి”గా చిత్రించే ప్రయత్నమే చేశారు.

నిజానికి “పుట్టుగుడ్డివానికి దృష్టిదానం” చేసిన సన్నివేశంలో యేసు “మనుష్యకుమారుడు” అన్న సత్యం రుజువయ్యింది. కానీ ఈ సత్యాన్ని అంగీకరించడానికి ఫరీసయులు నిరాకరించారు. వాళ్లు యేసును, ఆయనతో పాటు స్వస్థత పొందిన గుడ్డివానిని కూడా పాపులుగా నిర్ధారించారు. సబ్బాతు నాడు సాటిమనిషిని స్వస్థపరస్తూ చేసిన “పని”కి గాను యేసును పాపిగా నిర్ధారిస్తే గుడ్డివాడుగా పుట్టడానికి పాపమే కారణం కనుక ఆ పుట్టు గుడ్డివాడు పుట్టుకతోనే పాపి అని తీర్పు చెప్పారు. అలా యేసు యధార్థ తత్వాన్నిగానీ, జరిగిన అద్భుతం వెనకగల దైవరాజ్య అవతరణ

సంకేతాన్నిగానీ గుర్తించలేని పరిసయ్యలు ఆ క్షణంలో అంధులే అయ్యారు. కానీ యేసుప్రభువు ద్వారా శారీరక స్పృశ త పొందిన అంధుడు మాత్రం, ఆంతరంగిక దృష్టిని పొంది క్రమక్రమంగా ప్రభు నిజస్వభావాన్ని తెలుసు కోగలిగాడు, ఆయనను మనసారా విశ్వసించ గలిగాడు: మొదట ఆయనెవరో తెలియదన్నాడు, తరువాతి దశలో 'ఆయన ఒక ప్రవక్త' అనుకున్నాడు, చివరికి యేసు ప్రభువే "మనుష్యకుమారుడు (మెస్సయా)" అని గుర్తించగలిగాడు, ప్రభువును కళ్లారా చూచి సాష్టాంగపడి ఆరాధించి తన విశ్వాసాన్ని ప్రకటించాడు. ఇలా యేసు ప్రభువును నమ్మనివారు అవిశ్వాసంతో అంధులయ్యారు, నమ్మిన అంధులు "దృష్టి"ని పొంది ప్రభు శిష్యులయ్యారు (9:39-41).

ఈ సువార్త భాగం నుంచి మనమీ తపస్కాలంలో నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఒక్కటే: యేసు ప్రభువును మనం ఏమేరకు తెలుసుకోగలిగితే, ఆ మేరకు ఆయనను సంపూర్ణంగా విశ్వసించాలి. మనలో సమూలమైన పరివర్తన తేవడానికి ప్రభువుకు అవకాశమీయాలి. ఆయన "మనుష్యకుమారుడు"; లోకానికి వెలుగు ఆయనే; మనం విశ్వసించి అనుమతిస్తే ఆయన మనలోని అవిశ్వాసమనే అంధత్వాన్నీ అంధకారాన్ని తొలగిస్తారు, మన విశ్వాసాన్ని దృఢపరుస్తారు, మన జీవితంలో సమూలమైన మార్పులు మేలైన మార్పులు బ తెస్తారు, మన భవిష్యత్తును కాంతిమంతం చేస్తారు.

ముగింపు:

పోగొట్టుకున్నది తిరిగి పొందాలని తపించడం మానవ సహజ గుణం. అయితే పోగొట్టుకున్నది ఎంత విలువైనదో గుర్తించిన వాళ్లే దానిని తిరిగి పొందాలని తపిస్తారు, అందుకు ఏం చేయడానికైనా ఎన్ని కష్టనష్టాలను భరించడానికైనా సిద్ధపడతారు.

ఈనాటి సువార్త పఠనంలోని "పుట్టు గుడ్డివాడు" తాను పోగొట్టుకున్న "కనుచూపు" ఎంత విలువైనదో గ్రహించాడు కనుకనే దానిని తిరిగి పొందడానికి ఎంతగానో శ్రమపడ్డాడు, యేసును వెదుక్కుంటూ వెళ్లాడు, ఆయన మాట ప్రకారం చేశాడు.

అలాగే మనం పాపులమని తెలుసుకొని, పాపం వలన మనం పోగొట్టుకున్న దైవానుగ్రహం నిత్యజీవ భాగ్యం ఎంత విలువైనవో గుర్తించ గలిగినప్పుడు తక్షణమే మనం హృదయ పరివర్తన చెందవలసిన అవసర మేమిటో, మన బతుకుబాటల్ని దిద్దుకోవలసిన అవశ్యకత ఏమిటో బోధపడుతుంది. ఇలా మనం ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవడానికి, మనలోని లోపాలను, పాపాలను గుర్తించడానికి, దేవుని సాన్నిధ్యానికి చేరి పాపమన్నింపు పొందడానికి, తిరిగి దైవానుగ్రహాన్ని నిత్యజీవ భాగ్యాన్ని స్వంతం చేసుకోవడానికికే తపస్కాల తపో జీవనం మనకు తోడ్పడుతుంది.



తపస్సుకాల 5వ ఆదివారము

29-03-2020

యెహెజ్కేలు 37:12-14 రోమా 8:8-11 యోహాను 11:1-41

తపోఃకాలం : నూత్న జీవితంకు పిలుపు

“ప్రతీ ప్రారంభానికి ఓ అంతమున్నది ఎంత సత్యమో, ప్రతీ అంతము మరో ఆరంభాన్ని సూచిస్తుందనేది అంతే సత్యము” ఈ దైనందిన జీవిత సత్యాన్ని మన క్రైస్తవ విశ్వాస జీవితానికి అన్వయించి చెప్పినట్లయితే: “పాపముచే పరిరక్షించి జీవపు బాటలో నడిపించు దేవుడు మనకున్నాడనేది అంతే సత్యము”. ఈ విశ్వాస సత్యాన్ని లోతుగా ధ్యానించడానికి తిరుసభ మనకొసగిన మేలి మేలుకొలుపే ఈ ఆదివారపు మూడు దివ్యగ్రంథ పఠనాలు.

ఎండిన ఎముకల లోయ, దాని నేపథ్యం:

ఈనాటి మొదటి పఠనం యెహెజ్కేలు గ్రంథం 37:12-14 వచనాల నుండి తీసుకొనబడింది. నిజానికి, ఈ పఠనభాగం క్రైస్తవ విశ్వాసులందరికీ సుపరిచితమైన పాత నిబంధన గ్రంథ భాగాలలో ఒకటి అనుటలో అతిశయోక్తిలేదు. ఎండిన ఎముకలు తిరిగి జీవము పోసుకోవడం అనే అంశంను ఈ పఠనభాగంలో మనం పరికించవచ్చు. కాని, ఈ భాగం చదువుతున్న మనల్ని ఈ సన్నివేశం ఒకింత ఆశ్చర్యానికి గురిచేస్తుంది. అనేక సందేహస్పదమైన ప్రశ్నలకు తావిస్తుంది.

ఏమిటి ఈలోయ? ఎందుకు ఇక్కడ ఎండిన ఎముకలున్నాయి? ఇవి ఎవరివి? దేవుని ఆత్మ ఈ ఎముకలకు జీవం ఇవ్వడం ఏమిటి, ఎందుకు? మున్నగు ప్రశ్నలు మదిని తాకవచ్చు. ఈ దర్శన సన్నివేశానికి వెనుక ఉన్న నేపథ్యం ఈ ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానం ఇస్తుంది. యెహెజ్కేలు ప్రవక్త బాబిలోనియా బానిసత్వంలో ప్రవాస బ్రతుకీడుస్తున్న భగవంతుని ఎన్నిక ప్రజలైన యిస్రాయేలీయుల పరిస్థితిని తనకు దేవుడు ఇచ్చిన దర్శనముతో పోలుస్తూ గ్రంథస్థం చేసిన భాగం ఇది. ఇక్కడ చెప్పబడిన ‘లోయ’ ఇస్రాయేలీయుల పాత,రోత,పాప జీవితానికి దాని ద్వారా ఎముకలు, అస్థి పంజరాలు వారి ఆధ్యాత్మిక, దైవీక జీవితం ఎంత దుర్భరంగా, మోడుబారిన విధంగా ఎడారిమయంగా మారిందో వివరిస్తున్నాయి. ఇటువంటి ఉచ్చస్థితిలో నిరాశకుగురై అంగలార్చుచున్న ఇస్రాయేలీయులకు దేవుడు ఇచ్చిన భరోసా ఈనాటి మొదటి పఠన సారాంశం.

వారస భూమిని జీవముగా దయచేయు దేవుని ఆత్మ:

“మిమ్ములను నా ఆత్మతో జీవించునట్లు చేస్తాను” (యోహా 37:14) అంటూ

“మీ దేశానికి మిమ్ము నా ఆత్మతో నడిపిస్తానని” (యోహా 27:12) ప్రభువు రెండుసార్లు చెబుతున్నారు. ఇస్రాయేలీయులు తమ దేశానికి తిరిగి రావడానికి, వారు మరలా జీవించడానికి గల సంబంధం ఏమిటి?

యిస్రాయేలీయులకు మూడు అంశాలు వారి జీవితానికి ముఖ్యమైనవిగా ఉన్నాయి. ధర్మశాస్త్రం, దేవాలయం, దైవమిచ్చిన వాగ్దానభూమి పరాయి దేశంలో ప్రవాస జీవనం గడుపుతూ బానిసలుగా బ్రతుకుతున్న యిస్రాయేలీయులు ధర్మశాస్త్రంను ఆలకించు ఆశను కోల్పోయారు, బలులను అర్పించు భాగ్యంను కోల్పోయారు. వాగ్దానభూమిని వదలి బానిసలుగా బ్రతుకుతున్నారు. ఈ మూడింటిని కోల్పోయిన యిస్రాయేలీయులు “మీరు నా ప్రజలు నేను మీ దేవుడను” అన్న యావే దేవుని మాటకు అర్థం ఏమిటి? దేవుని వాగ్దానం నిజమేనా? మేము ఎన్నిక ప్రజయేనా; అని ప్రశ్నిస్తూ, నిరాశ నిస్పృహల చివరి అంచులకు చేరుకున్నారు. అ స్థితిలో ఉన్న తన ప్రజలను దేవుడు వారి దేశానికి తిరిగి తీసుకురావడం ద్వారా వారి జీవితంలో పై మూడింటిని కోల్పోవడం ద్వారా కలిగిన “ఖాశీ”ని తిరిగి తన ఆత్మ నడిపింపు ద్వారా కలిగే “నింపుదల” గా వారికి దయచేస్తానని వాగ్దానం ఇస్తున్నారు. జీవచ్ఛవాల్లా బ్రతుకుతున్న తన ప్రజలను తన ఆత్మతో నడిపిస్తానని, నూతన జీవం ఇస్తానని ప్రమాణం చేస్తున్నారు.

తన న్యాయవర్తననుసరించి శిక్షించిన ప్రజలను తన కరుణ క్రమమున కాపాడతానని నడుపుచున్నాడు ప్రభువు. మరణ ఛాయలను చీల్చి, చీకటి తెరలను తెరచి, కరుణ కిరణాల జీవపు వెలుగును ఇస్తానని చెబుతున్నారు ప్రభువు. దీనినే యెషయా ప్రవక్త గ్రంథం ఇలా చెబుతుంది. “నేను నిన్నొక క్షణకాలము విస్మరించితిని నా మొగమును నీనుండి మరుగుజేసుకొంటిని, కాని యిప్పుడు శాశ్వత కృపతో నిన్ను కరుణింతును. (54:7-8). ఈ భరోసాను యిర్మియా ప్రవక్త గ్రంథం ఇలా చెబుతుంది. “బాబిలోనియాకు ఇయ్యబడిన 70 ఏండ్లు ముగిసిన తోడనే నేను మిమ్ము సందర్శింతును. నేను ప్రమాణమును చేసినట్లే మిమ్మీ తావునకు తీసుకొని వత్తును. నేను మీ అభివృద్ధినే కాని వినాశనమును కోరను. మీకు బంగారు భవిష్యత్తును నిర్ణయించితిని” (29:10-12) ఇలా తాను శిక్ష దగ్గర కాదు క్షమ వద్ద ఆగుతానని, వినాశనం వద్ద కాదు జీవం వద్ద ఉంటానని ప్రభువు అప్పుడు యిస్రాయేలీయులకు ఇప్పుడు మనకు భరోసా నిస్తున్నారు.

ఈనాటి మొదటి పఠనంలో తండ్రి దేవుడు తన ఎన్నిక ప్రజలైన ఇస్రాయేలీయులకు తన ఆత్మనిచ్చి జీవము పోస్తానని పలికితే, కుమారుడైన క్రీస్తునాథుడు నూతన యిస్రాయేలీయులైన మనందరికి “లాజరును మృత్యువునుండి లేపడం” జీవము ద్వారా తానే జీవంగా ఉన్నానని మాట ఇస్తున్నారు. “నేనే పునరుత్థానమును, జీవమును” (యోహాను 11:25) అని తన ఉనికిని వినూత్నంగా చాటుకున్న “జీవం తానైన దైవం”

చనిపోయిన లాజరును జీవంతో లేపుటద్వారా చాలా విషయాలను మనకు ఈనాడు నేర్పుతున్నారు.

1. లాజరును జీవంతో లేపడం యేసు మరణ పునరుత్థానాలకు చిహ్నం:

నిజానికి, మరణించిన లాజరును జీవంతో లేపడం యేసు సువార్తా పరిచర్యలో జరిగిన ఓ క్రొత్తరకపు అద్భుతం కానేకాదు. దీనికి ముందే యేసు అప్పుడే కన్నుమూసిన యాయీరు కుమార్తెను బ్రతికించారు (లూకా 8:41-42, 44-56), నాయీసు గ్రామంలో చనిపోయిన వితంతువు కుమారుణ్ణి జీవంతో లేపాడు (లూకా 7:1-17) ఇవన్నీ ఆయా వ్యక్తులు మరణించిన కొన్ని గడియలలో ప్రభువు చేసినవి. లాజరును జీవంతో లేపడంలోని ప్రత్యేకత ఏమిటంటే లాజరు చనిపోయి అప్పటికే 4రోజులు అయ్యింది. ఇలా కొన్ని దినాలు గడిచిన తర్వాత ఓ చనిపోయిన వ్యక్తి జీవంతో తిరిగిరావడం అంతకు మునుపు (పాత, నూతన, నిబంధనలో) ఎక్కడ మనకు కనిపించదు అందుకే ఈ అద్భుతం ప్రభువు చేసిన అద్భుతాలలో మకుటంలా నిలుస్తుంది. అంతేకాక ఇది స్వయాన యేసునాథుని యొక్క మరణ పునరుత్థానాలకు చిహ్నంగా మారింది. లాజరును యేసు ఏవిధంగా 4రోజుల తర్వాత జీవంతో లేపాడో జీవానికి అధిపతియైన తనతండ్రి మరణపు ముల్లును విరగగొట్టిన తనను 3వరోజున జీవంతో లేపి ఈ లోకానికి “జీవము” గా నిలుపుతారనే విషయాన్ని యేసు తెలియజేస్తున్నారు.

2. యేసు పిలుపు: “బయటకురా!”

ఈనాటి సువిశేషంలో సమాధి చేయబడి 4రోజులైన లాజరును యేసు, “లాజరు! వెలుపలకు రమ్ము,” (యోహాను 11:43) అని బయటకు రా! “అనే పిలుపును ఇచ్చారు. నిజానికి యేసు లాజరును రమ్మున్న కేవలం అతను ఉంచబడిన సమాధినుండి కానేకాదు. తొలి ఆదాము పాపం ద్వారా మనకు, లాజరుకు సంక్రమించిన, మరణంను నూతన ఆదాము అయిన యేసు తాను తెచ్చిన జీవములోనికి రమ్ముని పిలుస్తున్నారు. జీవములోనికి రమ్మున్నది ఈ పిలుపు యేసుని వాగ్దానం. “నేను జీవమునిచ్చుటకును దానిని సమ్మర్థిగా ఇచ్చుటకును వచ్చియున్నాను” (యోహాను 10:10). ఆనాడు లాజరుకు ఇచ్చిన పిలుపు ఈనాడు తపస్సుకాలంలో జీవిస్తున్న నీకు, నాకు కూడా ఇస్తున్నారు. “బయటకు రా..!” దేనినుండి బయటకు రావాలని ఈ పిలుపు? పడిపోయి, పతనమైపోతోన్న పాపపు గోతిని వదిలి పవిత్రమైన జీవితమునకు రావాలనేదీ ఈ పిలుపు. నియమ నిష్ఠలులేని నీచమైన చీకటి బ్రతుకును చీల్చుకొని, న్యాయంగా నడుచుకునే నీతిమయమైన వెలగు జీవమునకు రావాలనేది ఈ ప్రభుని పిలుపు. ఇక్కడ లాజరుకు విప్లవమున్న కట్లు మన పాప బంధనాలకు చిహ్నంగా ఉన్నాయి. యేసు లాజరును పిలిచినా సరే, అతని కట్లు విప్పబడిన తర్వాత లాజరు స్వేచ్ఛగా ముందుకు కదిలాడు. అలాగే, దేవుడు జీవమునకు మనకు పిలుపునిచ్చినా మనం ఇంకా పాపం

అనే దానితో చుట్టబడి, కప్పబడి ఉంటే దేవునివైపు ఆయనిచ్చు సమ్మర్థికర జీవంవైపు అడుగులు వేయడం అసాధ్యం, ధనదాహం, అధికార వ్యామోహం, వస్తుప్రీతి, విపరీతమైన శారీరక సుఖాల వెంపర్లట మున్నగువన్నీ దేవుని జీవము అందుకోనీయకుండా మన అడుగులకు బంధాలు వేసి అడ్డంకులుగా మారుతున్నాయి. ఇటువంటి ప్రతీదాని నుండి విప్పబడి ప్రభు ఇచ్చు జీవమును అందుకొమ్మనే “బయటకు రా!” అనే ఈ పిలుపు యొక్క పరమార్థం.

3. మనసున్న దేవుడు మన యేసునాథుడు:

సమస్తము వ్యాపారమయంగా మారిన ఈ అధునాతన ప్రపంచానికి యేసుప్రభువు లాజరు విషయంలో చేసిచూపించినది ఓ గొడ్డలి పెట్టులా ఉంటూనే, ఓ ఊరటగా కూడా దర్శనమిస్తుంది. తోటి మానవునికి తోడుగా ఉండాల్సిన మానవుడు, తోడేలుగా మారుతున్న ఈ ప్రపంచానికి యేసు మానవత్వపు లోతులను, స్నేహంలో ఉన్న ఎత్తులను, ప్రేమలో ఉన్న విశాలతను చూపుతున్నారు. నూతన నిబంధనలోనే అతి చిన్న వచనమైన యోహాను 1:35 నందు మానవత్వముకు మనిషితత్వముకు యేసు మారుపేరుగా నిలవడం గమనించవచ్చు. “యేసు కంటతడిపెట్టెను” అనే ఈ చిన్ని వాక్యం యేసు నీలా, నాలా కరుడుగట్టిన హృదయుడు కాడు, కరిగిపోయే కరుణామయుడని; నీలా, నాలా స్పందనలేని సోదరుడు కాడు, చలించిపోయే స్నేహితుడని తెలియజేస్తుంది. యేసు కంటతడి పెట్టడం ఆయన ప్రేమకు తార్కాణంగా నిలుస్తుంది లాజరు విషయంలో ఆయనకుగల ప్రేమతో కన్నీరు కార్చిన యేసు, నీ, నా మరియు సమస్త మానవాళిపైగల ప్రేమతో కల్వరిలో రక్తాన్నే కార్చారు. ఇలా ఈనాటి సువిశేషం ఇటువంటి మనసున్న మన యేసు దేవునిలో విశ్వాసం ఉంచమని మనకు హితవునిస్తుంది ఎందుకంటే “ఆయనయందు విశ్వాసముంచువాడు మరణించినను జీవించును” (యోహాను 11:25).

ముగింపు:

కాబట్టి ప్రియులారా! యేసు పిలుపును వినడం దాని ప్రకారం ఆచరణాత్మకమైన జీవితం గడపడమే క్రీస్తులో ఉండడం. దీనినే ఈనాటి రెండవ పఠనం (రోమా 8:8-11) ‘ఆత్మగల జీవితంగా పేర్కొంటుంది’ క్రీస్తు పిలుపును అలిచి, పాపం ద్వారా సంక్రమించే మరణపు ఛాయలను చేధించి ఆయనతో జీవించి, జీవం తానేయైన యేసుతో మమేకమయ్యేందుకు (దివ్యపూజలో దేవుని జీవం పొందుకుంటూ, యోగ్యంగా పాల్గొనాలి) ప్రయత్నిద్దాం, తద్వారా ఈ తపస్సుకాలంలో ప్రభుని దీవెనలను, జీవనకరమైన ఆశీస్సులను అందుకుందాం, సమ్మర్థిగా పొందుకుందాం.

వ్రూనికొమ్మల ఆదివారము

05-04-2020

యెషయా 50:4-7 ఫిలిప్పీ 2:6-11 మత్తయి 26:14-27:66

సమయము అసన్నమైనపుడు, తండ్రిని మహిమపరచుటకు, మానవులను రక్షించుటకు, గడియ సమీపించినదని గ్రహించి, యేసు ప్రభువు తనగురించి జెకర్యా ప్రవక్త వ్రాసిన ప్రవచనమును నెరవేరుస్తూ, మెస్సయ్యాగా, ఇస్రాయేలు రాజుగా, యూదుల రాజుగా యెరుషలేములోనికి ప్రజల విజయద్వానముల మధ్య విజయ ప్రవేశము చేసిన, సంఘటనను మనము ఈరోజు కొనియాడుతున్నాము. ప్రభువు గాడిదపిల్లపై కూర్చుండి యెరుషలేమువైపు వెళ్ళుచుండగా కొందరు చెట్టు రెమ్మలను నరికి మార్గమున పరిచిరి. కాబట్టి ఈరోజున “వ్రూనికొమ్మల ఆదివారము” మట్టల ఆదివారము అని పిలుస్తున్నాము. తపస్సుకాలంలో వచ్చే 40వ రోజు మరియు చివరి ఆదివారము శ్రమల ఆదివారము అనికూడా పిలువబడుతుంది.

యేసు ప్రభువు యెరుషలేమును సమీపిస్తున్నాడు. ఆయన ఈ లోకానికి వచ్చిన పనిని పూర్తిచేయ వెళ్తున్నాడు. శ్రమలను, సిలువ మరణాన్ని, ఉత్తాన మహిమను సమీపిస్తున్నాడు. (మత్త 20:17-19). ఈ అత్యంత కీలకమైన తరుణంలో జెకర్యా ప్రవక్త ప్రవచనాన్ని అనుసరించి (లేఖనములలో తన గురించి వ్రాయబడినదంతా నెరవేరాలి కాబట్టి మత్త 26:54,56) యెరుషలేముపుర ప్రవేశమునకై శిష్యులను పంపించి గాడిదను, దానిపిల్లను తెప్పించుకుంటున్నాడు. ఈనాటి పఠనాలలోని ముఖ్యాంశాలను ధ్యానించి వాక్యసందేశమును విశ్లేషించుదాం.

1. ఇంతవరకు ఎవరును దానిపై కూర్చుండియుండలేదు (మార్కు 11:2)

రాజు ప్రయాణం చేసే ఏ జంతువుపైనైనా ఎవరూ ప్రయాణం చేయలేదు. అని యూదుల ఆచారవ్యవహారాలు పొందుపరచబడిన మిషా అను గ్రంథం చెబుతుంది. ప్రభువు తెప్పించుకొన్న ఈ గాడిదపిల్లపై ఎవరును ఎన్నడు ఎక్కియుండలేదు. ప్రభువు దానిమీద ప్రయాణించబోయే ప్రథమ వ్యక్తి అంటే ఎవరూ ఎక్కని గాడిదపిల్లపై ప్రయాణించడం వలన ప్రభువు తాను రాజుననే విషయాన్ని ప్రకటిస్తున్నారు. ప్రభువు మరణించిన తరువాత ఆయన శరీరమును ఎవరూ వుంచబడని సమాధిలో ఉంచిరి. లూకా 23:53, యోహాను 19:41). ఈ సన్నివేశము మరొక విషయాన్ని కూడా మనకు తెలియచేస్తున్నది. పవిత్రమైన ఉద్దేశముల నిమిత్తం, అప్పటివరకు జాతులను

ఉపయోగించేవారు. మార్కు మాటలో చెప్పాలంటే ప్రాపంచిక ఉద్దేశముల కొరకు వాడబడినవి పవిత్ర ఉద్దేశముల నిమిత్తము బలులర్పించటానికి అయోగ్యమైనవి. (ఇప్పటి వరకు వాడిరి అనుమాట వాడినది, సంఖ్యా 19:2, ద్వితీ 21:3)

పైన చెప్పుకున్న విషయాలు క్రైస్తవ ఎన్నికను, దాని విశిష్టతను మనకు జ్ఞాపకం చెయ్యాలి. ప్రభువు మనలను సృజించెను. తన కొరకు ఆయనకు కీర్తిని కలిగించుటకు సృజించెను (యెష 43:1,7) మనము పవిత్రమైన జనము దేవుని సొంత ప్రజలము (1పేత్ర 2:9) అనగా దేవుడు మనలను లోకమునుండి వేరుపరచి తనవారిగా చేసుకున్నారు. (లేవి 20:26). తనకోసం ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. అనగా మనము నిష్కల్మషముగా, నిర్మలంగా నిర్దోషులముగా ఉండాలి (ఎఫెసి 1:4; 5:27) మన దేహమును పాపమునకు అర్పించక నీతికి సాధనము కావలెను. (రోమా 6:13,19) గాడిదపిల్లవలె దేవునికి మాత్రమే నిషేధింపబడిన వారముగా, ప్రధానమోసార్చబడిన నిష్కళంకమైన కన్యగా (1కొరి 11:), ఆయనకు మాత్రమే ఆలయముగా (1కొరి 3:16-17) ఉండాలి.

2. ప్రభువునకు వాటితో పనియున్నదని తెల్పుడు: (మత్త 23:3)

గాడిదను, దానిపిల్లను తీసికొని రమ్మని శిష్యులను పంపిస్తూ వారికి నిర్దిష్టమైన సూచనలను ప్రభువు ఇచ్చాడు. వానిని విప్పుచున్నప్పుడు 'ఇదేమీ'? అని ఎవరైన ప్రశ్నించినచో వాటితో పనియున్నదని తెల్పుడు అని చెప్పెను.

“భారముచే అసలి సొలసియున్న సమస్త జనులారా! నా యొద్దకురండు....నా కాడిని మీరెత్తుకొనుడు. సాధుశీలుడనని, వినప్రూ హృదయుడనని మీరు నా నుండి నేర్చుకొనుడు...నా కాడి సులువైనది. నా బరువు తేలికైనది”. (మత్త 28-30) ఇప్పటివరకు కాడియ్యని, గాడిదపిల్లను తన కాడిని ఎత్తుకోవటానికి ప్రభువు దానిని సిద్ధపరచుకుంటున్నారు. ఆయన సాధుశీలుడని, వినప్రూ హృదయుడని, శాంతికరుడైన రాజు అని యెరుపలేమునకు చాటి చెప్పటానికి గాడిదపిల్లను తన వాహనంగా ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నాడు. ఇంకోమాటలో చెప్పాలంటే గాడిదపిల్ల ఒక క్రిష్టోఫర్ అవుతుంది.

ఈ లోక ఆలోచనలకు భిన్నంగా దేవుడు పనికిరాని వారిని సామాన్యులను, లోకముచే అవివేకముగా, బలహీనముగా, అల్పముగా, నీచముగా, విలువలేనివారిగా భావింపబడు వారిగా ఎన్నుకుంటారు (1కొరి 1:27-28) గుర్రముతో పోలిస్తే గాడిద మరియు దానిపిల్ల బలహీనమైనవి అల్పమైనవి. కాని దేవుడు ఈ అల్పమైనదానినే తన దైవకార్యమునకు ఎన్నిక చేసుకున్నారు మాట్లాడుట చేతకాని మోషేను (నిర్గ 4:10), గొట్టెల కాపరియైన దావీదును (1సమూ 16:11-13) చదువురాని సాధారణ

మనుష్యులు, జాలరులు అయిన అపోస్తలలు (మార్కు 1:16-20) క్రీస్తును హింసించిన పౌలు ఈ విధంగా అయోగ్యమైన వారిని ప్రభువు తన ప్రజలకు నాయకులుగా, తన ప్రతినిధులుగా నియమించుకున్నాడు.

కాబట్టి గాడిదపిల్ల వలే మనలను కూడా ప్రభువు మీతో నాకు పనియున్నది. మీతో నాకు అవసరమున్నది అని పిలుస్తున్నాడు. గాడిదపిల్ల క్రీస్తును యెరుపలేయులోనికి మోసికొనిపోయిన విధమున మనమును క్రీస్తుని ఎత్తుకుని మోసే వాహనం కావాలి. ఆయన మనలను మన భారాన్ని మోస్తున్నట్లుగా (యెషయా 46:3-4), మనము క్రీస్తును మన హృదయంలో మోయాలి (1పేతురు 3:15, రెవ 3:20) ఆయనను ప్రకటించాలి. ఆయన ప్రేమను మోస్తూ మనం కలిసే ప్రతివారికి పంచాలి. కురేనియా, సీమోను వలే ప్రభుని కాడిని (స్థివను) ఎత్తుకోవాలి మోయాలి. (మత్తయి 27:32)

3. ఇదిగో! నీరాజు నీ యొద్దకు వచ్చుచున్నాడు.

ఇంతవరకు తననుగూర్చి తెలుపవలదని ప్రభువు అనేక సందర్భాలలో ప్రజలను ఆజ్ఞాపించారు. ఇద్దరు గ్రుడ్డి వారికి చూపునిచ్చినప్పుడు (మత్తయి 9:30) అనేక రోగులను స్వస్థపరచినపుడు (మత్తయి 12:15-16), దివ్యరూపధారణ తరువాత (మత్తయి 17:8) పేతురు నీవు సజీవుడగు దేవుని కుమారుడవైన క్రీస్తువు అని ప్రకటించినపుడు (మత్తయి 16:16-20) యాయారు కుమార్తెకు ప్రాణదానము చేసినపుడు (మార్కు 5:43) మరియు అనేక ఇతర సందర్భాలలో ఎవరికి చెప్పవద్దని గట్టిగా ఆదేశించారు. ప్రజలు తనను రాజును చేయనున్నారని గ్రహించి, తప్పించుకుని వెళ్లిపోయారు (యోహాను 6:15), కాని ఇప్పుడు తన వేదప్రచార అంత్య దశలో తనను తాను రాజుగా (మత్తయి 27:11) దేవుని కుమారుడుగా (మత్తయి 26:63-64) ప్రభువే బహిరంగమొనర్చారు. జైకర్య ప్రవచనమును (జైకర్యా 9:9-10). అనుసరించి అంతిమ యాత్రకు శిష్యులచే సర్వమును సిద్ధము చేయించుకున్నారు. ప్రభువు చెప్పినట్లే శిష్యులు గాడిదను, దానిపిల్లను తెచ్చి తమ వస్త్రములను క్రింద పరవగా ప్రభువు ఆ వస్త్రములపై కూర్చున్నారు. విజయ ప్రవేశమునకు ప్రదక్షిణ ప్రారంభమైనది.

ఆ కాలంలో పాలస్తీనా ప్రాంతంలో రాజు యుద్ధానికి వెళ్ళేటప్పుడు గుఱ్ఱముపై శాంతిని కోరుతూ వచ్చేటప్పుడు గాడిదపై వెళ్ళేవాడు. న్యాయాధిపతులు, రాజులు, గొప్పవారు ఆనాటి కాలంలో గాడిదలపై ప్రయాణం చేసేవారు. కాబట్టి గాడిదపై ప్రయాణం చేయటం చిన్నతనంగా భావించేవారు కాదు. (సంఖ్యా 22:21, న్యాయా 5:10, 10:4, 12:14, 2సమూ 16:2, 1రాజులు 1:33, 38-40). ప్రభువు గాడిదపిల్లపై కూర్చుని శాంతికరుడైన రాజుగా, యుద్ధమును సమూలముగా నిర్మూలించే ఏలికగా

పస్తున్నాడు (జెకర్యా 9:10) రథములను యుద్ధ ద్వారములను తొలగించాడు. ధనస్సులను నాశనం చేయును.

4. వస్త్రములను, చెట్లరెమ్మలను మార్గమున పరచుట:

యేసు యెరికో నుండి యెరుషలేమునకు పయనమై వెళ్ళుచుండగా (సుమారు 30 కిలోమీటర్ల ప్రయాణం) మహాజన సమూహము ఆయనను వెంబడించెను. యేసు బెతానియాకు (యెరుషలేమునుండి సుమారు 3కిలోమీటర్లు) వచ్చెనని విని యూదా జనసమూహము యేసును, ఆయనచే మృతులలో నుండి లేపబడిన లాజరును చూచుటకు వచ్చిరి (1యోహా 12:9). మరునాడు పండుగకు (పాస్కా) వచ్చిన జనసమూహము యేసు యెరుషలేమునకు వచ్చియున్నాడని విని, ఖర్జూరపు పట్టలు పట్టుకొని ఆయనకు ఎదురేగిరి (1యోహా 12:12-13). ఇలా యేసునకు ముందు వెనుక వచ్చుచున్న జనసమూహము రాజుకు చేయవలసిన గౌరవమర్యాదలన్నీ ప్రభువునకు చేశారు. ప్రజలు ఆయన పోవు మార్గమందూ తమ వస్త్రములను పరచిరి. ఎలీషా చేత పంపబడిన ఒక యువ ప్రవక్త యోహాను రాజుగా అభిషేకించినపుడు, తోడి సైన్యాధిపతులు తమ అంశాలను యోహాను కాళ్లముందట పరచిరి (2 రాజులు 9:13). మరి కొందరు చెట్లరెమ్మలను సరికి మార్గమున పరచిరి. మక్కబీయుడైన సీమోను అంటియోకను రాజును ఓడించి యెరుషలేము నగరమున విజయశీలుడై ప్రవేశించినపుడు ఖర్జూరము మండలను పట్టుకుని స్తుతిగీతములను పాడుతూ కోటలో ప్రవేశించిరి (మీకా 13:51)

ఈచెట్ల రెమ్మలు, ఖర్జూరపు మండలు విజయానికి, శాంతికి సంకేతముగా ఉన్నాయి. ఈ గౌరవ మర్యాదలతో ప్రజలు ప్రభువును వారి రాజుగా స్వీకరించారు. వారి సర్వస్వాన్ని ఆయన పాదాలచెంత అర్పించారు (దీనికి భిన్నంగా ఇదే జనసమూహము “సిలువ వేయుడు” వానికి “సిలువ వేయుడు” అని కేకలు వేశారు. (మత్త 27:22-23) ప్రజలు తమ వస్త్రాలను దారి పొడవున పరిస్తే, సైనికులు మాత్రము క్రీస్తు వస్త్రాలను ఒలిచి వాటిని చీట్లు వేసి పంచుకున్నారు (మత్త 27:35) ప్రభువును రాజుగా స్వీకరించువారు తమ్ముతాము ప్రభువునకు లోబరచుకోవాలి.

5. దావీదు కుమారా! హోసాన్న:

యేసుకు ముందు వెనుక వచ్చియున్న జనసమూహమును ప్రభువునకు విజయ ధ్వజములు చేసిరి. ఆయనను దావీదు కుమారా అని పిలవటం ద్వారా ‘క్రీస్తు మెస్సయా’ అని ప్రకటించిరి. ‘హోసాన్నా’ అని పాడటం ద్వారా స్తుతి, గౌరవము, మహిమ, ఆరాధన, క్రీస్తుకేనని, ఇస్రాయేలు రాజు అయిన క్రీస్తుకు శుభము, సంతోషము కలగాలని ప్రజలు ఆకాంక్షించిరి. (యూదా ఇస్కారియోతు మాత్రము ‘బోధకుడా! శుభముగుగాక! అని ముద్దుతో క్రీస్తును శత్రువులకు అప్పగించారు. (మత్తయి 26:49-50)

ఒక రాజు సహాయం ఆశించినప్పుడు, తమ బాధలనుండి కాపాడుమని కోరినప్పుడు ప్రజలు ‘హోసాన్నా’ అనే పదాన్ని వాడేవారు, హీబ్రూ భాషలో హోసాన్నా అను పదానికి “మాకు ఇప్పుడే రక్షణమును దయచేయుము” (కీర్తన 18:25) అను అర్థమున్నది. క్రీస్తు కాలమునాటికి ఈ పదాన్ని ‘స్తుతి పరంగా’ కూడా వాడేవారు. కాబట్టి ప్రజలు వారి క్రియలద్వారా, పాటలద్వారా క్రీస్తును వారి ‘రాజుగా’ గుర్తిస్తున్నారు. తమల్ని విమోచించమని ఆయనవంక చూస్తున్నారు.

ప్రభువు పేరిట వచ్చువాడు స్తుతించబడునుగాక:

ఈ మాటలు కూడా కీర్తన 118:6 నుండి గ్రహించబడినవి. క్రీస్తు తండ్రివేంపబడిన, ఆయన పేరిట ఆయన అధికారముచేత వచ్చియున్నాడని తెలియచేస్తున్నారు. (యోహా 5:36-38,43). “సర్వోన్నతమున హోసాన్నా” పర్ణశాలల పండుగలోని మొదటి 7 రోజులలో, ప్రతిరోజు, యూదులు తమ చేతులలో ఖర్జూరపు మండలను లేదా ఇతర చెట్ల రెమ్మలను చేతబాని పీఠముచుట్టూ ఒకసారి తిరుగుతూ ‘హోసాన్నా’ అని పాడేవారు. చవరి రోజున, అనగా 8వరోజున మాత్రము పీఠము చుట్టూ ఒకసారి తిరుగుతూ “హోసాన్నా” అని పాడేవారు చివరిరోజున అనగా 8వ రోజున మాత్రము పీఠం చుట్టూ 7సార్లు తిరిగి, హోసాన్నా అని బిగ్గరగా పాడేవారు. దీనిని “మహా హోసాన్నా” అని పిలిచేవారు. ఆ రోజున ప్రభువును మరింత ఎక్కువగా తమల్ని రక్షించమని వేడుకునేవారు. ఇక్కడ క్రీస్తు ప్రభువుని కూడా ప్రజలు వేడుకుంటున్నారు. ఆయనకు భూలోకమున గాక పరలోకములోకూడా స్తుతి మహిమ, ఘనత, ఆరాధన కలగాలని శుభములు పలుకుతున్నారు.

ఈయన గలిలీయలోని నజరేతు నుండి వచ్చిన ప్రవక్త యేసు:

గలిలీయ జనసమూహమునకు, యెరుషలేము ప్రజలకు క్రీస్తు గురించి ఎక్కువగా తెలుసు. దేవుడు మోషే ప్రవక్తతో మాట్లాడుతూ నీ వంటి ప్రవక్త నొకనిని వారి జనమునుండియే వారి చెంతకు పంపుదును...(ద్వితి 18:18) అని చెప్పెను. ఆ ప్రవక్త క్రీస్తునని, ఆయన నజరేతు నివాసి అని ప్రజలు చెప్పిరి.

వాస్తవానికి క్రీస్తు ఎవరు? ఆయన దేవుని కుమారుడు, సృష్టి పూర్వమునుండి ఉన్నవాడు. (ఫిలిప్పీ 2:6, యోహా 1:1-3, మత్త 16:16, 26-63-64) ఆయన మానవులను వారి పాపములనుండి రక్షించుటకు సేవకరూపము దాల్చెను. (మత్త 1:21, ఫిలి 2:7) బెత్లెహేములో, దావీదు నగరమున జన్మించెను. ఆయన విధేయుడు, వినమ్రుడునైన బాధామయ సేవకుడు. తండ్రి మాటకు అడ్డు చెప్పనివాడు. తన ఇష్టానుసారముగాక తనను పంపిన తండ్రి చిత్తనుసారము చేయువాడు. తను చూచినది,

వినినది, చెప్పుట వలన ఎదురయ్యే పరిణామాలన్నిటినీ దేవునిమీద విశ్వాసంతో, నమ్మకంతో సహించేవాడు, భరించేవాడు, దేవుడు నాకు తోడ్పడును. ఆయన నా పక్షమున ఉండగా నాకు విరోధి ఎవరు? అని గాఢంగా నమ్మేవాడు (యెష 50:5-9, యోహా 5:30;3:32; రోమా 8:31) తనను మోదిన వారికి తన వీపును అప్పజెప్పాడు. మళ్ళీ కిరీటమును పెట్టిన వారికి తన శిరస్సును వంచాడు. మనకోసం ఆయన దెబ్బలుతిన్నాడు, ఉమ్మివేయబడ్డాడు. అవమానాలు పొందాడు. అవమానకరమైన, భారమైన సిలువను మోసాడు. దానిపై చంపబడ్డాడు (ఫిలి 2:8) అందువలననే దేవుడు ఆయనకు అత్యున్నతమైన స్థానాన్ని తండ్రి కుడిప్రక్కన అత్యంత ఘనమైన నామాన్ని మహా ఆరాధనను, మహా మహిమను ప్రసాదించాడు (ఫిలి 2:9-11).

ఈ క్రీస్తును ప్రజలు అర్థం చేసుకోలేకపోయారు. పరిసయులు, పెద్దలు, ధర్మశాస్త్రబోధకులు వారిని తప్పుదోవ పట్టించారు. వారిచే సిలువేయించండి అని అరిపించారు. క్రీస్తును దావీదు కుమారుడని మెస్సయ్యా అని ప్రకటించిన ప్రజల విశ్వాసం ఎన్నో రోజులు నిలవలేదు. ఐదు రోజులకే వారు క్రీస్తు వ్యతిరేకులయ్యారు.

ముగింపు:

ఈ మట్టల ఆదివారము రోజున పాస్కా పరమ రహస్యన్ని నెరవేర్చు యెరుషలేములోనికి మెస్సయ్యాగా, ఇస్రాయేలీ రాజుగా వినముడై ప్రవేశిస్తున్న ప్రభువును మనమూ వెంబడించుదాం. ఆయనకు స్తుతి గీతములు పాడుచూ “ప్రభూ! మాకు రక్షణమును దయచేయుము. మా పాపముల నుండి, శాపముల నుండి, వ్యాధులనుండి, బాధలనుండి, విమోచింపుము”. అని ప్రార్థించుదాం. అనుకూల సమయములందు, ప్రతికూల సమయములందును ప్రభువును విశ్వసించుదాం. ఆయన రక్షకుడని ప్రకటించుదాం. మనలను తప్పుదారి పట్టించ కాచుకొనియున్న పరిసయులకు, అసూయపరులకు దూరంగా ఉందాం. యెరుషలేము వాసులవలే కాక ప్రభువును గౌరవ మర్యాదలతో, ఉత్సాహంతో మనలోనికి ఆహ్వానించుదాం. (క్రీస్తున 24:7) ఈ పవిత్ర వారమంతా క్రీస్తు ప్రభుని శ్రమలను, మరణాన్ని, ఉత్థానమును ధ్యానిస్తూ ఈ పరమ రహస్యంలో మనమూ భాగస్థులమవుదాం. సిలువ ధ్యాన మహిమను పొందిన ప్రభును అనుసరిస్తూ నిత్యజీవమును పొందుదాం. దేవుడైయుండి తండ్రిని మహిమపరచటానికి మానవులను విమోచించటానికి సేవకరూపం దాల్చిన వినయుడు, విధేయుడైన క్రీస్తుని విధేయతా తగ్గింపు బాటలో నడిచి దేవుడు అనుగ్రహించు ఉత్థాన మహిమలో పాలుపంచుకొందాం. క్రొత్త జీవితమును పొందుదాం. దేవుని కొరకు జీవించుదాం.

దీక్షాకాలంలో ఆచరించవలసిన నియమములు

1. తెలుపు పవిత్రతకు గుర్తు, కనుక దీక్షాకాలంలో విధిగా తెల్లని దుస్తులు ధరించవలయును (దర్శన 3:18)
2. జపమాలను ధరించి ప్రతిదినము తప్పని సరిగా జపమాలను జపించవలయును.
3. లేత నీలి కండువాను ధరించవలయును (నీలిరంగు మరియుమాతనుసూచిస్తుంది)
4. విచారణ కేంద్రంలో ఉన్నవారు ప్రతిరోజు విధిగా దివ్యపూజలోపాల్గొనవలయును.
5. ప్రతిరోజు తప్పనిసరిగా బైబిలు పఠించి, ధ్యానించవలయును.
6. పది ఆజ్ఞలను, తిరుసభ కట్టడలను గమనించి జీవించవలయును.
7. కనీసం 15రోజులకు ఒక్కసారైనా పాపోచ్చరణ సాంగ్యము ఆచరించవలయును.
8. విచారణలో గురువు ఆధ్వర్యంలో గాని వారి అనుమతితో తమతమ సంఘములలో జరుగు అన్ని అధికారిక ప్రార్థనా కార్యక్రమములలో విధిగా పాల్గొనవలయును.
9. వారి వారి అవకాశమును బట్టి విచారణ గురువును సంప్రదించి ఒక సంఘములోని దీక్షాపరులందరు కలిసి ఒక నిర్దిత స్థలములో కనీసం ఒక్కసారైనా ప్రార్థనా సమావేశమును నిర్వహించవలయును.
10. విచారణ గురువులు అందుబాటులో లేకున్నచో ఉపదేశి లేదా ఉజ్జీవకులు సహాయంతో ప్రార్థన నిర్వహించవలయును. కనీసం ఒక్కసారి తమ స్వగృహంలో ప్రార్థనా సమావేశము నిర్వహించవలయును.
11. చలన చిత్రములు, టి.వి తదితర వినోద కార్యక్రమములను చూడడంగాని, పాల్గొనడంగాని జరుగరాదు.
12. జూదము, ధూమపానము, మద్యపానము వదలివేయవలెను.
13. శాఖాహారము మాత్రమే భుజించవలయును
14. నేలపై చాప, దుప్పటి, దిండుతో పరుండవలయును.
15. రోజుకు రెండైనా పుణ్యకార్యములను చేయవలయును (ఉదా: రోగులసందర్శన, వృద్ధులకు తోడ్పాటు, పేదలను, అనాథలను ఆదరించుట మొ॥)
16. ప్రతిరోజు ఒకపూట ఉపవాసం ఉండవలయును.
17. ఒక ప్రొద్దు ఉపవాస దినములలో మిగిల్చిన భాగమును దేవాలయమునకు లేదా ఏదైనా ఉమ్మడి సత్కార్యమునకు (అన్నదానం, వస్త్రదానం, విద్య, వైద్యసహాయార్థం) విచారణ గురువుల సలహా మేరకు ఉపయోగించవలయును.
18. దీక్ష స్వీకరించిన సభ్యులు పరస్పరము "Praise the Lord" లేక "దేవునికి స్తాత్రములు" అంటూ చేతులు జోడించి అభివాదము చేసికొనవలయును.

గమనిక: తపోదీక్ష స్వీకరించినవారు కుటుంబమునకు దూరంగా దేవాలయములో నిద్రించటం గాని, యధావిధిగా నిర్వర్తించే పనులు మానివేయటం గాని చేయరాదు. పిలుపులో గాని సంభాషణలో గాని సంబంధ బాంధవ్యాలను మరచిపోకూడదు. దగ్గరి బంధువులు చనిపోయినపుడు సాధారణంగా మనము ఏవిధంగా పాల్గొంటామో అదేవిధంగా పాల్గొని బాధ్యతలు నిర్వర్తించవలెను.

సమాచారములు

1. జ్యోతిర్మయి బైబిలు పరీక్ష ఫలితాలు:

నవంబరు 3, ఆదివారం 2019న జ్యోతిర్మయి బైబిలు పరీక్ష నిర్వహించడం జరిగింది. 52 విచారణలు ఈ పరీక్షల్లో పాల్గొన్నాయి. 4 కేటగిరీల వారీగా జరిగిన ఈ పరీక్షల్లో విజేతలకు నగదు బహుమతి మరియు సర్టిఫికెట్లు జ్యోతిర్మయి ద్వారా అందించడం జరిగింది.

Jyothirmai Bible Exam Prize Winners

S. No.	Name	Parish	1	2	3	4
1	R. Mani Theja	Kondapalli	95 (1)			
2	G. Paul Nukson	Kalidindi	94 (2)			
3	K. Jaya Sri	Kondapalli	93 (3)			
4	B. Jagadeesh	Kalidindi	92 (4)			
5	M. Sindhu	Kalidindi	91 (5)			
6	P. Aparna	Goodmanpeta	90 (Con)			
7	M. Vivek	Kalidindi	90 (Con)			
8	M. Vinay	Kalidindi	90 (Con)			
9	K. Mouna Ravini	Kankipadu		96 (1)		
10	G. Swetha	Bantumilli		94 (2)		
11	B. Praveena	Bantumilli		93 (3)		
12	P. Siri Vennela	Kankipadu		92 (4)		
13	P. Hansika	Kankipadu		91 (5)		
14	S. Shasank	Kankipadu		90 (Con)		
15	N. Ravi Kiran	Bantumilli		90 (Con)		
16	L. Santhi	Bantumilli		90 (Con)		

S. No	Name	Parish	1	2	3	4
17	D. Nikhitha	Kankipadu			99 (1)	
18	E. Pramod	Bantumilli			98 (2)	
19	R. Sirisha	Pedana			97 (3)	
20	M. Swathi	Bantumilli			96 (4)	
21	J. Priyanka	Velagalagudem			95 (5)	
22	B. Anusha	Penamaluru			94 (Con)	
23	G. Theresa	Nuzvid			94 (Con)	
24	K. John Raju	Velagalagudem			94 (Con)	
25	Y. Lourdhu Mary	Sing Nagar				100 (1)
	G. Nani Babu	Bantumilli				100 (1)
26	G. Vamsi Babu	Kalidindi				99 (2)
27	M. Kiran Kumar	Bantumilli				98 (3)
28	J. Supriya	Velagalagudem				97 (4)
	D. Udaya Thara	Kesarapalli				97 (4)
29	M. Sumalatha	Avanigadda				96 (5)
	N. Naveen	Kanchikacherla				96 (5)
30	B. Sampurna	Kanchikacherla				95 (Con)
	G. Santhi	Kalidindi				95 (Con)
	K. Sujatha	Kalidindi				95 (Con)
	M. Rani	Bantumilli				95 (Con)
	M. Sravya	Bantumilli				95 (Con)
	L. Swarna	Velagalagudem				95 (Con)
	S. Suresh Kumar	Velagalagudem				95 (Con)
	S. Vani	Velagalagudem				95 (Con)
	S. Naga Jyothi	Velagalagudem				95 (Con)

2. మేత్రాసన స్థాయిలో దీక్షాపరులకు సంపూర్ణ రాత్రి జాగరణ ప్రార్థన:

దీక్షను స్వీకరించిన సహోదరి సహోదరులందరికి, మేత్రాసన పాస్టరల్ సెంటర్ నిర్వహణలో, గుణదలమాత పుణ్యక్షేత్రం ఆవరణలో ది. 7 ఏప్రిల్ 2020న సా. 7 గం||ల నుండి “సంపూర్ణ రాత్రి జాగరణ ప్రార్థన” మేత్రాసన స్థాయిలో ఏర్పాటుచేయడం జరిగింది. ఈ జాగరణ ముగిసిన వెంటనే అనగా. ది. 8 ఏప్రిల్ 2020 ఉదయం 6 గం||లకు మన ప్రియ పీఠాధిపతులు మహాఘన. తెలగతోటి జోసఫ్ రాజారావు గారు దివ్యబలిపూజను సమర్పించి, దీక్షా సభ్యులందరిని ఆశీర్వదించెదరు. కావున ఈ విషయాన్ని దీక్షా సభ్యులందరికి తెలియపరచవలసిందిగా, విచారణ గురువులకు, ఉపదేశులకు పాస్టరల్ సెంటర్ తరుపున మనవిచేస్తున్నాము.

3. ఉపదేశులకు విజ్ఞప్తి:

మేత్రాసనంలో వివిధ కేటగిరిలలో పనిచేసే ఉపదేశులందరు తమతమ విచారణ గురువుల సలహా, సంప్రదింపుల మేరకు పనిచేయాలని ముఖ్యంగా ప్రోఫెషనల్ ఉపదేశులు, వారి బదిలీల (ఒక గ్రామం నుండి వేరొక గ్రామం) విషయంలో విచారణ గురువులదే నిర్ణయం కాబట్టి విచారణ గురువుల నిర్ణయం ప్రకారం నడచుకోవాలని పాస్టరల్ సెంటర్ ద్వారా తెలియపరుస్తున్నాము.





ఉపదేశులకు జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

వి. ఆనందరావు	మంగినపూడి	02-03-1977	9705260938
యమ్. రాజు	ముదినేపల్లి	02-03-1968	9295509775
జి. శాంత రాజు	కలిదిండి	03-03-1960	8978227881
కె. రవిబాబు	చిల్లకల్లు	03-03-1980	7659867899
పి. గాబ్రియేలు	తెలఱ్రోలు	03-03-1966	9640803094
జి. సువిశేషరావు	కంభంపాడు	03-03-1974	9703731667
యమ్. మురళి	ముసునూరు	03-03-1984	9966351403
సి. హెచ్. జయరాజు	నందిగామ	04-03-1985	9491954042
యమ్. బాబు	పెనుగొలను	04-03-1970	9490774462
బి. బాలశౌరి	గంపలగూడెం	05-03-1962	9985212907
యల్. యేసు	తెలఱ్రోలు	05-03-1949	9959230855
కె. మోషే	కూచిపూడి	07-03-1976	9948430846
యల్. జేమ్స్	వెలగలగూడెం	08-03-1970	9492483702
బి. మోజెస్	పామర్రు	10-03-1973	94947552696
డి. బెనర్జి	ముసునూరు	10-03-1966	9959336540
కె. దేవప్రకాష్	వెంట్రుప్రగడ	14-03-1952	7013902196
ఎ. జోజిబాబు	కొన్నేపూడి	15-03-1982	9640776445
పి. యరియదాసు	చిల్లకల్లు	15-03-1974	9912453109
యల్. బాబు	జీవన్‌నగర్	15-03-1969	9542388636
యల్. జోజి	రమణకృపేట	15-03-1966	9492273476
యమ్. జ్వాకీను	పెనుగొలను	15-03-1957	7382893439
యస్. రాంబాబు	కొత్తపల్లి	15-03-1979	9908113738
బి. చినదేవిడ్	అవనిగడ్డ	15-03-1976	8885223616
యన్. దేవిడ్ జోసఫ్	గుణదల	16-03-1963	9493246414
కె. శాంతయ్య	గుణదల	21-03-1952	9912453109
వి. కాంతారావు	పెడన	22-03-1972	8179217761
టి. ప్రవీణ్	నెహ్రూపేట	23-03-1996	9676706293